

นักเรียนส่วนใหญ่จะแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับพึงคำวิจารณ์หรือติชมจากครูและเพื่อน ดังพฤติกรรมที่แสดงออกให้สังเกตเห็นได้คือ ยิ้มและพยักหน้า บางครั้งมีคำพูดที่แสดงว่าตนเอง พยายามแก้ไขให้ดีขึ้น ดังคำล่าวของนักเรียน “.....คุณครูหนูจะพยายามค่ะแต่ไม่รู้ว่าจะทำได้ หรือเปล่า.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนาม การวิจัยเมื่อวันที่ 12 - 16 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า มีนักเรียน 1 คน รหัสที่ 11 มักแสดงความก้าวร้าวrun แรง วางอำนาจข่มผู้อื่นโดยเฉพาะทางวิชา ชอบพูดจาเสียงดัง ข่มผู้อื่น และจะเรียกผู้อื่นด้วยคำนำหน้าที่ไม่สุภาพ.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสะอาดอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 อยู่ในระดับปรับปรุง ดังบันทึกการสังเกต พฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 12 – 16 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....ต้องมีการควบคุมเกี่ยวกับการเก็บและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ฝึกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะหน้าต่าง ไม่ค่อยจะปิด ครุผู้ฝึกต้องเรียกกลับมาปิดทุกวัน.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 - 5 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัยเมื่อวันที่ 12 - 16 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....สภาพร่างกาย และเครื่องแต่งกายของนักเรียน สะอาดน้ำหนึ่งเป็นบางวัน นอกจากนี้จะฝืนนักเรียนส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับ เพื่อนร่วมฝึก รวมทั้งนักเรียนทั้ง 3 คน ที่เมื่อสัปดาห์แรกของการฝึกดูยังเข้ากันเพื่อนไม่ค่อยได้ สัปดาห์ที่สองนี้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึกดีขึ้นมาก.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละ ตัวบ่งชี้ พนว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรม ในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 12 - 16 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมต่าง ๆ ในภาพรวม นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามัคคีกันดี โดยเฉพาะ กิจกรรมการออกกำลังกาย กิจกรรมการเปล่งเสียง กิจกรรมฝึกโสตประสาท ร่วมฝึกซ้อมอย่าง พร้อมเพรียง เปิดใจกว้างรับฟังเสียง และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ปฏิบัติกรรมในฐานะ ผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักปรับตัว เพื่อยกระ่วงกันอย่างสันติ แต่ถ้าปฏิบัติได้เองโดยไม่มีครุความคุณ ก็คงจะดี.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมั่น้ำใจ อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พนว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 - พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรม ในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 12 - 16 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อมจนสำเร็จ นอกจากนี้นักเรียนยังรู้จักเสียสละให้กับเพื่อนมาก

ขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของการแบ่งปันและเสียสละให้เพื่อน ได้เลือกร้องเพลงคาราโอเกะที่ตนเองชอบ มีการอาสาช่วยเหลือกิจกรรมเพื่อนและครู เมื่อครูผู้ฝึกอาจต้องควบคุมบังบางครั้ง และจากการสังเกตการฝึกกิจกรรมทั้ง 5 วัน นักเรียนมีการพัฒนาขึ้นบ้างในเรื่องของการจัดเตรียมเก้าอี้เพื่อฝึกซ้อมแต่ยังต้องปรับปรุงในเรื่องของการจัดเตรียม ช่วยเก็บอุปกรณ์และดูแลสถานที่ฝึก.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับปรับปรุง ดังนั้นทักษะการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 12 – 16 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... ในเรื่องของการเข้าใจ เห็นใจเพื่อน และแสดงความห่วงใย ยังไม่มีประกายให้สังเกตเห็น.....”

สัปดาห์ที่ 3 (วันที่ 19 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 23 กรกฎาคม 2553)

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการออกกำลังกาย จากการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการออกกำลังกายไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ จากการสังเกตการออกกำลังกายของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผน การจัดกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 3 ซึ่งดำเนินกิจกรรมลักษณะเดียวกับสัปดาห์ที่ 2 เพียงแต่เพิ่มเวลาจากเดิม วิ่งวันละ 10 – 15 นาที เป็นวันละ 15 – 20 นาที ผู้วิจัยสังเกตว่า เมื่อนักเรียนทุกคนเมื่อมาถึงสถานที่เพื่อทำการฝึก นักเรียนยังคงจกล่าวคำทักษะและยกมือไหว้ครู ดังเช่นทุกวัน มีการแต่งกายที่เหมาะสมกับการฝึกมากขึ้น ในวันแรกมีนักเรียนเพียงคนเดียว คือ นักเรียนรหัสที่ 10 มาฝึกซ้อมไม่ตรงตามเวลาด้วย แต่ในวันที่สองของสัปดาห์มีนักเรียนจำนวน 3 คนที่มาฝึกซ้อมไม่ตรงเวลา ได้แก่ นักเรียนรหัสที่ 10 นักเรียนรหัสที่ 2 และนักเรียนรหัสที่ 8 และในวันที่สี่ของสัปดาห์ มีนักเรียนจำนวน 3 คน ที่มาฝึกซ้อมไม่ตรงเวลา ได้แก่ นักเรียนรหัสที่ 11 นักเรียนรหัสที่ 6 และนักเรียนรหัสที่ 5 มีนักเรียนไม่มามาฝึกซ้อม 2 คน เนื่องจากติดสอบชื่อมนิจิตศาสตร์ มีนักเรียนรหัสที่ 4 และรหัสที่ 7 ช่วยครูจัดเตรียมอุปกรณ์ การฝึกและสถานที่ฝึก ขณะปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย นักเรียนวิ่งเป็นแท้ พร้อมเพรียง มีระเบียบวินัยมากขึ้น ทุกคนแสดงความตั้งใจที่จะพยายามวิ่งให้ตรงกับเนื้อร่องที่ครูกำหนดให้ นักเรียนมีความสุขในการออกกำลังกาย ไม่มีการพูดคุยหรือตะโกนคุยกับบุคคลทั่วไป เหมือนสัปดาห์แรก ๆ

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการออกกำลังกาย ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการออกกำลังกายสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ

ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการทำสมาร์ติ จากการดำเนินกิจกรรมการทำสมาร์ติที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการทำสมาร์ติไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำสมาร์ติของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยสังเกตว่า กิจกรรมทำสมาร์ติเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขณะฝึกนักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีความตั้งใจในการนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง มีความอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก ปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องและตรงตามเวลา เมื่อฝึกกิจกรรมเสร็จนักเรียนยิ้มแย้มแจ่มใสและเอื้ออาทรกับเพื่อนร่วมฝึก

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการทำสมาร์ติถังกล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมการทำสมาร์ติตามการสอนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด ยังคงใช้วิธีเดิมเพียงแต่กำหนดระยะเวลาในการทำสมาร์ติเพื่อความชัดเจนในการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติ

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมฝึกการหายใจ จากการดำเนินกิจกรรมฝึกการหายใจที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกการหายใจไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำสมาร์ติของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกการหายใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัวและสนุกสนานในการฝึกดี โดยเฉพาะแบบฝึกหัดฝึกการหายใจแบบที่ 3 และขณะทำการฝึกแบบฝึกหัดฝึกการหายใจแบบที่ 4 ฝึกได้อย่างพร้อมเพรียง แต่การฝึกแบบฝึกหัดฝึกการหายใจแบบที่ 5 จะไม่ค่อยพร้อมเพรียงเท่าที่ควรเนื่องจากนักเรียนยังขาดทักษะการหายใจที่ถูกต้อง สังเกตจากซีโครงของนักเรียนไม่ขยายออกขณะยกข้อศอกขึ้นในระดับหัวไหล่ ทำท่าคล้ายยกปีกไม่ค่อยเสมอ กัน เวลาลดแขนลงวางแผนห้ามลำดัว

ไม่ค่อยพร้อมกัน แต่นักเรียนก็มีความพยายามที่จะมองเพื่อน ๆ เพื่อให้ปฏิบัติไปได้พร้อม ๆ กัน นักเรียนมีความตั้งใจ ไม่ย่อท้อเพื่อจะให้หายใจได้ครบตามตารางเวลาการฝึก มีเพียงนักเรียนรหัสที่ 2 เมื่อหายใจไม่ไหวจะบ่น โวยวายไม่สุภาพว่าทำไม่ได้ ยาก ไม่ค่อยมีความอดทน มีความย่อท้อ อย่างเห็นได้ชัด ส่วนกิจกรรมฝึกการหายใจแบบที่ 4 และกิจกรรมการฝึกการหายใจแบบที่ 5 นักเรียนปฏิบัติได้ตรงตามที่ครูแนะนำ ไม่ใช้เลือก คด โคง รู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ใน การฝึกให้มีประสิทธิภาพและมีความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา และในขณะฝึกกิจกรรมการหายใจ โดยเฉพาะกิจกรรมฝึกการหายใจแบบที่ 3 นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ่งเข้มแข็ง ใกล้กันเพื่อน ร่วมฝึก รู้จักปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูและเพื่อน เห็นใจเพื่อนและช่วยแนะนำเพื่อนที่ปฏิบัติไม่ถูก

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการหายใจดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกการหายใจสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย และด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมฝึกเปล่งเสียง จากการดำเนินกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงที่ผ่านมาใน สัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตาม แผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกเปล่งเสียง นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว สนุกสนานในการฝึก มีความตั้งใจในการเปล่งเสียงมากขึ้น โดยเฉพาะในตอนฝึกร้องบทเพลง “เสียงไคร” แบบราวด์ แม่เมืองนักเรียนบางคนยังคงแสดงอาการ อาบอยู่เล็กน้อย ครูผู้ฝึกยังต้องคอยควบคุม และชี้แนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่ในเรื่องของการฝึกโดยภาพรวมแล้วมีความต่อเนื่องในการเปล่งเสียง ครูไม่ต้องควบคุมมาก อีกทั้งนักเรียนยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูผู้ฝึก ปฏิบัติกิจกรรมเสร็จตามเวลาที่กำหนด ประพฤติตรงต่อหน้าที่ รับรู้หน้าที่ในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดีและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง ปฏิบัติ ได้อย่างพร้อมเพรียง ยิ่งเข้มแข็ง ใส่ใจและช่วยแนะนำให้กันเพื่อนร่วมฝึกที่เปล่งเสียงไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะในช่วงฝึกร้องบทเพลง “เสียงไคร” โดยในขณะฝึกเพื่อนที่อยู่ด้านข้าง ๆ ปฏิบัติไม่ถูก ก็จะช่วยกันแนะนำ นอกจากนี้ขณะปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ ของ การฝึกมากขึ้น

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมฝึกโสตประสาท จากการดำเนินกิจกรรมฝึกโสตประสาท ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับกิจกรรมเพื่อให้สอดรับกับสัปดาห์ที่ 2 ที่มีการปรับกิจกรรมไป จากนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกโสตประสาทไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทของนักเรียนโดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก ตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกโสตประสาทนักเรียนมีการทุ่มเท ตั้งใจ และใช้สมาร์ทนาฬิกาในการฝึก แม้จะขาดทักษะในการร้องให้ตรงกับเสียงโน้ต ทำให้ต้องมีการฝึกร้องซ้ำที่ละเสียง แต่มีการใช้สัญลักษณ์มือ (Handsights) ได้ค่อนข้างพร้อมเพรียงกว่าสัปดาห์ที่ 2 และนักเรียนส่วนใหญ่ยังคงมีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อ ปัญหาและอุปสรรคฝึกกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอและตรงตามข้อตกลงในการฝึกกิจกรรมไม่เอาระเบียบผู้อื่น มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก ปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ต้องร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง เปิดใจกว้างรับฟังเสียงและยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครู มีความเห็นใจเพื่อนและแสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนฝึกไม่ได้

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกโสตประสาทสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมการฝึกซ้อม จากการดำเนินกิจกรรมการฝึกซ้อมที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการฝึกซ้อมไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการณ์ฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมของนักเรียน โดยผู้วิจัย ซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อม นักเรียนส่วนใหญ่ ให้ความสนใจฝึกซ้อม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีความสนุกสนาน ขึ้นແย້ນແเจ່น isot กับเพื่อนร่วมฝึก รู้จักปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ เอื้ออาทรเพื่อนร่วมฝึก สังเกตจากการช่วยแนะนำเพื่อนในเรื่องของการขับร้องแบบราวด์ การหายใจในการร้องเพลง “เสียงไคร” และเมื่อฝึกเสร็จ นักเรียนช่วยกันดูแลและจัดเก็บสถานที่ฝึกตามที่ครูผู้ฝึกได้ชี้แจง ก่อนฝึกกิจกรรม

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกซ้อมสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยจำนวน 3 คนร่วมกันสังเกตและประเมินพฤติกรรม ตามพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เมื่อสัปดาห์ที่ 5 ของสัปดาห์ คือ วันที่ 23 กรกฎาคม 2553 และนำผลการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนมาเปรียบเทียบ พร้อมประชุม แสดงความคิดเห็น เพื่อติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 3 ดังตารางแสดงผลที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงผลการประมิณพัฒน์ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 7 ด้าน ของนักเรียนภาษาอังกฤษในการเรียนภาษาอังกฤษ 3

พฤติกรรมบวก	ข้อมูล		ร้อยละ		เฉลี่ย		ส่วนเบี่ยง กว้าง		ส่วนอุด		ส่วนแปร		มั่นใจ	
	(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1	2.58	.76	3.00	.00	2.00	.41	1.42	.49	2.08	.28	2.50	.50	1.75	.43
2	1.92	.28	1.75	.43	2.67	.47	3.00	.00	1.33	.47	2.33	.47	1.50	.50
3	2.00	.41	1.83	.55	2.17	.37	2.92	.28	1.92	.49	2.50	.50	2.00	.58
4	2.33	.47	1.92	.64	2.08	.28	2.08	.28	2.33	.47	2.42	.49	2.00	.58
5	2.42	.49	1.75	.43	2.58	.49	1.42	.49	2.25	.43	2.50	.50	2.17	.55
6	2.50	.50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	2.42	.49	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมเฉลี่ย	2.31	.17	2.05	.28	2.30	.21	2.17	.14	1.98	.21	2.45	.27	1.88	.30
ระดับคุณลักษณะ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ

จากตารางที่ 26 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
พบว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความขยัน อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละ ตัวบ่งชี้ พนบฯ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนเกือบทุกคนมาฝึกซ้อมครบถ้วน โดยมีไม่น่าฝึกซ้อม 2 คน เนื่องจากติดสอบช่องวิชาคณิตศาสตร์.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 - 7 อยู่ในระดับ พอดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 19-21 กรกฎาคม 2553 ที่ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนส่วนใหญ่ยังต้องมีครุยอยความคุณให้ฝึกซ้อมเมื่อมีเวลาว่าง บ้างบางครั้ง นอกจากรู้นี้นักเรียนบางคนมีความทุ่มเท อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก นิความกระตือรือร้น ดื่นด้วยในการฝึก อิกหั้งครูผู้ฝึกยังคงต้องความคุณในเรื่องการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง และพัฒนาการขึ้นร่องให้มีประสิทธิภาพและก้าวหน้าของนักเรียนอยู่บ้าง.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละ ตัวบ่งชี้ พนบฯ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 19-23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยบันทึกไว้ว่า “.....ในขณะที่นักเรียนได้อยู่ร่วมกัน ไม่มีนักเรียนแม้แต่คนเดียวที่หยิบถิ่งของ ๆ ผู้อื่นมาเป็นของตน” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 - 5 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 19-22 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยบันทึกไว้ว่า “.....ครุยังต้องพยายามคุณดักเตือนในเรื่องของการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ว่าจะมาฝึกให้ตรงเวลา โดยได้บันทึกไว้ว่า นักเรียนรหัสที่ 9 มาสาย 2 ครั้ง นักเรียนรหัสที่ 2, 3, 6, 11 และนักเรียนรหัสที่ 12 มาสาย 2 ครั้ง นอกจากรู้นี้ยังมี นักเรียนรหัสที่ 9 ที่ครุต้องพยายามคุณในเรื่องของการเปลี่ยนเสื้อผ้ามาฝึกซ้อมให้ถูกต้องเหมาะสม มาก.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมั่นคง อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พนบฯ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 19-23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและ ผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... มีนักเรียนรหัสที่ 1, 2, 6, 7, 11, 12 มาฝึกซ้อมไม่ตรงตามเวลา นัดหมาย ฝึกซ้อมเมื่อมีเวลาว่าง โดยมีการความคุณบ้างบางครั้ง บันทึกซ้อมบ้าง.....” พฤติกรรม บ่งชี้ที่ 2 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกของผู้ช่วยวิจัยและผู้วิจัยบันทึกว่า มีนักเรียนบางส่วนที่ครุไม่ต้องพยายามน้ำใจให้ช่วยจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึก และช่วยกันเก็บและคุ้มคลุมที่การฝึก แต่กับนักเรียนบางคนครุยังต้องพยายามคุณให้มีการช่วยจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึก อยู่บ้างเล็กน้อย.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสุภาพ อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับปรับปรุง ดังนั้นทึกการสังเกต
พฤติกรรมในส่วนการวิจัยเมื่อวันที่ 19 - 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า
“.....ในขณะที่นักเรียนพูดคุยกัน ยังมีนักเรียนบางส่วน ได้แก่ นักเรียนรหัสที่ 1, 2, 3, 11, 12
ที่เรียกแทนตนเองด้วยคำว่า “ กู ” และเรียกเพื่อนร่วมฝีกว่า “ มึง ” อีกทั้งเรียกเพื่อนจะมีคำนำหน้า
ชื่อเพื่อนด้วยคำว่า “ ไอ ” และคำว่า “ อี ” ครูต้องควบคุมในเรื่องการพูดคุยกองนักเรียนอยู่
ตลอดเวลา นอกจากรายนี้เมื่อมองในภาพรวมยังมีนักเรียนอีกหลายคนที่ยังแต่งกายเหมาสมกับการฝึก
โดยส่วนมากจะไม่นำเสื้อผ้ามาเปลี่ยนจะแต่ชุดนักเรียนฝีก....” จากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
บ่งชี้ที่ 2 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “ อยู่ในระดับดี นักเรียน
ส่วนใหญ่จะแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติดตามครู แต่ในขณะเดียวกัน
พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 อยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากนักเรียนรหัสที่ 12 ยังคงแสดงความก้าวหน้า
รุนแรง 望 野心 ใจบุ่มผู้อื่นอยู่บ้าง.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสะอาด อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5
อยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในส่วนการวิจัย เมื่อวันที่ 19 - 23 กรกฎาคม
2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....ครูฝึกมีการควบคุมเกี่ยวกับการเก็บและรักษา
ความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ฝึกน้อยลงจากเดิมมาก สภาพร่างกายและเครื่องแต่งกายของ
นักเรียนสะอาดขึ้นกว่าในช่วง 2 สัปดาห์แรก นอกจากนี้ขณะฝึกนักเรียนส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์
ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก รวมทั้งนักเรียนรหัสที่ 4 รหัสที่ 5 และรหัสที่ 8 จำนวน 3
คน ที่ไม่ค่อยยิ้มแย้มแจ่มใสและคุจจะเข้ากับเพื่อนร่วมฝึกยากนั้นก็มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส
พูดคุยกับเพื่อนร่วมฝึกมากขึ้น โดยเฉพาะรหัสที่ 8.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 อยู่ในระดับปรับปรุง
เนื่องจากนักเรียนมักจะช่วยเก็บและรักษาความสะอาดแต่สถานที่ฝึก ส่วนอุปกรณ์การฝึกครุยังต้อง
คอยเรียกให้มาช่วยกันทำความสะอาด โดยเฉพาะการเช็ดทำความสะอาดไมโครโฟน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละ
ตัวบ่งชี้ พぶว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรม
ใน ส่วนการวิจัย เมื่อวันที่ 19 - 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยบันทึกไว้ว่า “.....
นักเรียนปฏิบัติภาระในฐานะผู้นำและผู้ตัวแทนที่ดีโดยมีการควบคุมบ้างบางครั้ง โดยนักเรียนส่วน
ใหญ่รู้จักที่จะฟังเสียงของผู้ร้องจากแบบบันทึกเสียง (CD) และเสียงของเปียโน (Piano) ก่อนที่จะ
เปล่งเสียง แต่ยังคงต้องมีครุคุยแนะนำบ้างบางครั้งจากการนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยยังบันทึกไว้ว่า

“.....นักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างดีจนงานประสบความสำเร็จ สังเกตได้จากกิจกรรม การเปลี่ยนเสียง กิจกรรมการฝึกซ้อม ซึ่งนักเรียนช่วยแนะนำการร้องเพลงแบบรวมค์กันอย่างสนุกสนาน นักเรียนทุกคนเปิดใจกว้างรับฟังเสียง หรือความคิดเห็นของผู้อื่น และนักเรียนรหัสที่ 12 มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น ไม่ค่อยขัดความคิดของคนเป็นใหญ่ เริ่มเปิดใจรับฟังเสียง หรือความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น นักเรียนทุกคนรู้จักปรับตัว และอยู่ร่วมกันอย่างสันติ”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจ อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละดับปั่งที่ พนวฯ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสถานการวิจัย เมื่อวันที่ 19 - 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อมจนสำเร็จ โดยอาจต้องมีครูควบคุมบังบางครั้ง นอกจากนี้นักเรียนบางคนอาสาช่วยเหลือกิจกรรม แบ่งปันและเสียสละให้กับเพื่อนและครูอยู่เสมอ เช่น ให้เงินเพื่อนและแสดงความห่วงใยเมื่อทราบว่าผู้อื่นเดือดร้อน ดังบันทึกของผู้วิจัยที่บันทึกไว้ว่า นักเรียนรหัสที่ 10 อาสาช่วยแนะนำเพื่อนที่ไม่ได้มาฝึกเนื่องจากไปเพื่อนสอบซ่อมวิชาคณิตศาสตร์” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 อยู่ในระดับปรับปรุง ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสถานการวิจัย เมื่อวันที่ 19 - 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ช่วยจัดเตรียม ช่วยเก็บอุปกรณ์และดูแลสถานที่ฝึกครูต้องขอຍเรียกชื่อให้ช่วยกัน ยกเว้นนักเรียนรหัสที่ 5 และรหัสที่ 8 มักจะช่วยคูณแลจัดเก็บอุปกรณ์การฝึกให้กับเพื่อนอยู่เสมอ

สัปดาห์ที่ 4 (วันที่ 26 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 30 กรกฎาคม 2553)

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการออกกำลังกาย จากการคำนวณกิจกรรมการออกกำลังกายที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการออกกำลังกายไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความยั่งยืน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการออกกำลังกายของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 4 ซึ่งคำนวณกิจกรรมลักษณะเดียวกับสัปดาห์ที่ 3 เพียงแต่เปลี่ยนการพูดบทเพลง “เสียงไคร” เป็นการซัม ผู้วิจัยสังเกตว่า เมื่อนักเรียนทุกคนมาถึงสถานที่เพื่อทำการฝึก นักเรียนยังคงกล่าวคำทักทายและยกมือไหว้ครูดังเช่นทุกวัน มีการแต่งกายที่เหมาะสมกับการฝึกในสัปดาห์ที่ 4 ทั้งสัปดาห์ มีเพียงวันเดียวที่นักเรียนรหัสที่ 2, รหัสที่ 3 และรหัสที่ 6 ที่มา

ตรงเวลา นอกนั้นนักเรียนทุกคนรักษาภูมิคุ้มกันจากการฝึกและมีความรับผิดชอบดีมาก มีนักเรียนห้าสที่ 5 และห้าสที่ 8 มักจะมาช่วยครูจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกและสถานที่ฝึกก่อนเพื่อน ๆ ขณะปฏิบัติภาระสอนการออกกำลังกาย นักเรียนวิ่งเป็นแควด้วยความพร้อมเพียงเป็นระเบียบดีมาก ทุกคนแสดงความตั้งใจและวิ่งได้เป็นธรรมชาติ ในส่วนของการฝึกทำกายบริหารในวันแรก ๆ ของสัปดาห์ นักเรียนยังทำไม่ค่อยพร้อมเพียงเท่าที่ควรแต่มีฝีก่อนไปได้สองวัน นักเรียนปฏิบัติได้ดีมากทั้งความพร้อมเพียงและความถูกต้อง ในวันที่ 4 ของสัปดาห์ผนตกรทำให้ต้องออกกำลังกายในห้อง โดยใช้วิธีการกระโดดพร้อมกับเปล่งเสียงนับจำนวน 100 ครั้ง โดยใช้โทนเสียงให้ต่ำมากที่สุด นักเรียนปฏิบัติได้ค่อนข้างดี

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกภาระสอนการออกกำลังกาย ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการออกกำลังกายสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการทำสมาร์ต จากการดำเนินกิจกรรมการทำสมาร์ตที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการทำสมาร์ตไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกภาระสอนการทำสมาร์ตของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยสังเกตว่า กิจกรรมทำสมาร์ตเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดีเช่นเดียวกับสัปดาห์อื่น ๆ ขณะฝึกนักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพียง มีความตั้งใจในการนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก สังเกตได้จากการนั่งนิ่งไม่ขยุกขยิก ปฏิบัติภาระได้ถูกต้องและตรงตามเวลา เมื่อฝึกภาระเสร็จนักเรียน ยิ้มแย้มแจ่มใสและเอื้ออาทรกับเพื่อนร่วมฝึก

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกภาระสอนการทำสมาร์ตดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการทำสมาร์ตสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด ยังคงใช้วิธีเดิมเพียงแต่กำหนดระยะเวลาในการทำสมาร์ตเพื่อ

ความชัดเจนในการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติ

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมฝึกการหายใจ จากการดำเนินกิจกรรมฝึกการหายใจที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกการหายใจไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการณ์ฝึกกิจกรรมการหายใจของนักเรียนโดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกการหายใจแบบที่ 4 และแบบฝึกหัดฝึกการหายใจแบบที่ 5 นักเรียนฝึกได้อย่างพร้อมเพรียง ใจจดจ่อ กับสิ่งที่ฝึก ต่างคนต่างใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ตนปฏิบัติ ยกเว้นนักเรียนรหัสที่ 12 ที่มีเล่นบ้าง แบบฝึกหัดฝึกการหายใจแบบที่ 6 เป็นแบบฝึกหัดที่นองหนึ่นความพยายาม ความอดทน ความไม่ย่อท้อ ความตั้งใจและความพร้อมเพรียงของนักเรียนอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากกิจกรรมนี้มีการทำหน้าที่หายใจเข้ามีการกลืนหายใจ และหายใจออกสูงสุดถึง 20 วินาที นักเรียนบางคนปฏิบัติไม่ได้ตามเวลา แต่ก็มองเห็นถึงความพยายามที่จะปฏิบัติให้ได้ ไม่คิดใช้เลือกกลบ คิดไม่ถูกแต่อย่างใด ดังนั้น ครูผู้ฝึกจึงปรับกิจกรรมให้ใช้เวลาเพียงแค่ 14 วินาทีในการฝึกวันแรกและวันที่สองของสัปดาห์ ในวันที่สาม และวันที่สี่จะใช้เวลาตามที่แผนกำหนด คือ 20 วินาที อีกทั้งรู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการฝึกให้มีประสิทธิภาพและมีความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา และในขณะฝึกกิจกรรมการหายใจ นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกันเพื่อร่วมฝึก รู้จักปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูและเพื่อน เห็นใจเพื่อนและช่วยแนะนำเพื่อนที่ปฏิบัติไม่ถูก

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการหายใจดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกการหายใจสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมเพียงเล็กน้อย

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมฝึกเปล่งเสียง จากการดำเนินกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงของนักเรียนโดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกเปล่งเสียง นักเรียนมี

ความกระตือรือร้น ดื่นด้วย สนุกสนานในการฝึก มีความตั้งใจในการเปล่งเสียง แต่คุณภาพ การเปล่งเสียงในแบบฝึกหัดที่ 5 และแบบฝึกหัดที่ 6 ยังไม่ค่อยดีเท่าที่ควร และในช่วงการฝึก อ่านเนื้อเพลง ในบทเพลง Shalom Chaverim (ลาก่อน) ห้องสามภาษา พร้อมทั้งการพิงเพลงและ เคาะจังหวะยืนพื้น นักเรียนดูคลิป สนุกสนาน แต่ในทุกกิจกรรมการเปล่งเสียงครูผู้ฝึกยังต้อง คงความคุณ และชี้แนะ ให้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่ในเรื่องของการฝึก โดยภาพรวมแล้วมีความต่อเนื่องในการเปล่งเสียง ครูไม่ต้องควบคุมมาก อีกทั้งนักเรียนยอมรับฟัง คำวิจารณ์หรือติชมจากครูผู้ฝึก ปฏิบัติกิจกรรมเสร็จตามเวลาที่กำหนด ประพฤติดรงต่อหน้าที่ รับรู้หน้าที่ในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี ปฏิบัติตอย่างเต็มที่ถูกต้องพร้อมเพรียง รู้จักช่วยแนะนำให้กัน เพื่อนร่วมฝึกที่อ่านเนื้อเพลงไม่ถูกต้อง นอกเหนือนักเรียนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบการฝึก ได้เป็นอย่างดี

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกเปล่งเสียงสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุง แผนการดำเนินกิจกรรมแต่อีกครั้ง

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมฝึกໂສດປະສາທ จากการดำเนินกิจกรรมฝึกໂສດປະສາທ ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับกิจกรรมเพื่อให้สอดรับกับสัปดาห์ที่ 2 และ 3 ที่มีการปรับกิจกรรมไป จากนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกໂສດປະສາທไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกໂສດປະສາທของนักเรียนโดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึก โສດປະສາທนักเรียนมีการทุ่มเท ตั้งใจ และมีสมาธิในการฝึก นักเรียนส่วนใหญ่ยังคงมี ความอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค ฝึกกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอและตรงตามข้อตกลง ในการฝึกกิจกรรม ไม่เอาเปรียบผู้อื่น มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก ปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี ร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง เปิดใจกว้างรับฟังเสียงและยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครู มีความเห็นใจเพื่อนและแสดงความห่วงใย เมื่อเพื่อนฝึกไม่ได้

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมฝึกโสดประสาทดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกโสดประสาทสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความยั่งยืน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนี้ ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผน การดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมการฝึกซ้อม จากการดำเนินกิจกรรมการฝึกซ้อมที่ผ่านมา ในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการฝึกซ้อมไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความยั่งยืน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมของนักเรียนโดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก ตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกกิจกรรม การฝึกซ้อม นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจฝึกซ้อม ยกเว้นในวันที่ 2 ของสัปดาห์ มีนักเรียน รหัสที่ 11 และรหัสที่ 12 และในวันที่ 4 ของสัปดาห์ มีนักเรียนรหัสที่ 8 และรหัสที่ 12 ที่ไม่ค่อยสนใจในการฝึกซ้อมเท่าที่ควร ขาดความกระตือรือร้นที่จะฝึกซ้อม แต่ในภาพรวม ของการฝึกซ้อมของนักเรียนดี นอกจากนั้นนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีความสนุกสนาน ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก รู้จักปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ เอื้ออาทรเพื่อนร่วมฝึก และ เมื่อฝึกเสร็จ นักเรียนช่วยกันดูแล และเก็บสถานที่ฝึกตามที่ครูผู้ฝึกได้ชี้แจงก่อนการฝึก

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกซ้อมสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความยั่งยืน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนี้ ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุง แผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยจำนวน 3 คนร่วมกันสังเกตและประเมินพฤติกรรม ตามพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ละด้านในวันที่ 5 ของสัปดาห์ คือ วันที่ 30 กรกฎาคม 2553 และนำผลการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนมาเปรียบเทียบ พร้อมประชุม แสดงความคิดเห็น เพื่อติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 4 ดังตารางแสดงผลที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงผลการประเมินพฤติกรรมบ่รื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 7 ด้าน ของนักเรียนภาษาไทย ได้รับการฝึกจากการอบรมสัปดาห์ 4

พฤติกรรมบ่รื่องที่ ๗	ภายนอก			ความสัมพันธ์			มีร่วมกัน			สุภาพ			สะอาดตา			ตามมาตรฐาน			นิ่งใจ		
	(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)		
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD													
1	2.92	.28	3.00	.00	2.50	.65	2.08	.76	2.50	.50	2.25	.60	2.25	.43							
2	2.42	.49	2.00	.58	2.25	.60	1.92	.28	2.50	.50	3.00	.00	2.67	.47							
3	2.42	.49	2.17	.69	2.25	.60	2.33	.62	2.67	0.47	3.00	.00	2.75	.43							
4	2.33	.47	1.75	.72	2.50	.87	2.67	.62	2.17	0.37	2.92	.28	2.67	.47							
5	2.33	.47	2.33	.85	2.33	.62	2.83	.37	2.92	0.28	2.92	.28	2.92	.28							
6	2.50	.50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-							
7	2.33	.47	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-							
รวมทดสอบ	2.46	.25	2.25	.36	2.37	.37	2.37	.33	2.55	.32	2.82	.17	2.65	.32							
ระดับคุณลักษณะ	พอยู่ข้างหลัง	พอยู่ข้างหน้า	พอยู่ข้างหน้า	พอยู่ข้างหลัง	พอยู่ข้างหลัง	พอยู่ข้างหน้า															

จากตารางที่ 27 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
พบว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความขยัน อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พนบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 26 - 30 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....ในสัปดาห์ที่ 4 นักเรียนมาฝึกซ้อมสม่ำเสมอทุกวัน.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 - 7 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกต พฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 26 - 30 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยบันทึกไว้ว่า “..... เมื่อมีเวลาว่างยังมีนักเรียนบางส่วนนั่งพูดคุยกัน ไม่ค่อยฝึกซ้อม ครู่ต้องคอยแนะนำให้ฝึกซ้ำบ่อย ๆ อิกทั้งครุยังต้องคอยแนะนำให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง อยู่เสมอ อิกทั้งบางวันคุ้นไม่กระฉับกระเฉงในการฝึก เช่น นักเรียนรหัสที่ 12.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พนบว่า ทุกพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 26 - 30 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....ในขณะที่ นักเรียนได้อยู่ร่วมกัน ไม่มีนักเรียนแม้แต่คนเดียวที่หยิบสิ่งของ ๆ ผู้อื่นมาเป็นของตน ...” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 - 5 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “..... ยังต้องคอยควบคุมตัวเดือนในเรื่องของการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา ในเรื่องการแต่งกาย เนื่องจาก ยังมีนักเรียน 3 คนใส่ชุดนักเรียนฟิกไม่เปลี่ยนชุด ได้แก่นักเรียนรหัสที่ 2 นักเรียนรหัสที่ 6 และ นักเรียนรหัสที่ 12 อิกทั้งยังมีนักเรียนบางส่วนยังขาดการรับรู้หน้าที่ของตนเองและขณะฝึก เอาเปรียบเพื่อนเปล่งเสียง.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีวินัย อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พนบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนาม การวิจัย เมื่อวันที่ 19 - 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ไว้ว่า “..... มีนักเรียนรหัสที่ 2, 3, 6, 9, 11, 12 มาฝึกซ้อมไม่ตรงตามเวลาอีกหนาที ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ระเบียบข้อตกลงของการฝึก โดยเฉพาะในเรื่องของการแต่งกายมาฝึกซ้อมไม่เป็นไป ตามที่ได้ตกลงไว้ ในการปฏิบัติภาระแต่ละกิจกรรมรับผิดชอบในหน้าที่ดีขึ้นจากสัปดาห์แรก ๆ ครูผู้ฝึกยังต้องคอยควบคุมกำชับอยู่แต่น้อยลงจากเดิมมาก นอกจากนี้ก่อนเริ่มฝึกมีนักเรียนบางส่วน ดังบันทึกของผู้ช่วยวิจัยและผู้วิจัยบันทึกว่า ทุกวันนักเรียนรหัสหมายเลข 5, 8 และนักเรียนรหัสที่ 10 จะช่วยจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกโดยที่ครูไม่ต้องควบคุมทุกวัน ส่วนนักเรียนรหัสที่ 1, 2, 3 และ นักเรียนรหัสที่ 6 จะช่วยจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกโดยที่ครูไม่ต้องควบคุมบ้างบางครั้ง นักเรียนเป็น

ส่วนใหญ่เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกแล้วจะช่วยกันเก็บและคูณสถานที่การฝึก โดยที่ครูไม่ต้องขอของคุณครู.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสุภาพ อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 – 3 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 26 - 30 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....ยังมีนักเรียนที่พูดจาไม่สุภาพ ขาดการอ่อนน้อมถ่อมตน โดยเฉพาะนักเรียนรหัสที่ 12” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 – 5 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 26 - 30 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนแต่งกายมาฝึกอย่างเหมาะสมและไม่แสดงความก้าวร้าวต่อผู้อื่น”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสะอาด อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 26 - 30 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....เมื่อเลิกจากการฝึกนักเรียนส่วนใหญ่จะช่วยกันรักษาความสะอาด เรียนรู้อย่างสถานที่ฝึกโดยที่ครูไม่ต้องขอของคุณครู ยกเว้นนักเรียนรหัสหมายเลข 1 นักเรียนรหัสหมายเลข 11 และนักเรียนรหัสหมายเลข 12 ครุยังต้องบอกให้ช่วยเหลือเพื่อน ๆ ใน การช่วยกันรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ฝึก ยิ่งทั้งสภาพร่างกาย และเครื่องแต่งกาย ของนักเรียนบางคนครุยังต้องพยายามแน่น้ำให้ดูแลรักษาความสะอาด โดยเฉพาะนักเรียนชาย....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับดี จากการสังเกตนักเรียนขณะฝึกโดย ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดียิ่งแข็งแกร่ง ใกล้กันเพื่อปรับเปลี่ยนร่วมฝึก พูดคุยหัวเราะอย่างสนุกสนาน โดยที่ครูไม่ต้องขอของคุณ.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 19 - 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนปฏิบัติกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดีโดยมีการควบคุมบ้างบางครั้ง โดยนักเรียนส่วนใหญ่รู้จักที่จะปฏิบัติการฝึกในทุกแบบฝึกหัด ให้ได้อย่างเป็นหน้าหนึ่งใจเดียวกัน โดยเฉพาะในด้านการฝึกเปล่งเสียงพร้อมกับฟังແນบันทึกเสียง (CD) และการฝึกอ่านเนื้อเพลงลาก่อน (Shalom Chaverim) ทั้ง 3 ภาษา แต่ยังคงต้องมีครุยกันแน่น้ำบ้างบางครั้ง.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 – 5 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 19 – 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่าง

ดิจิทัลงานประสบความสำเร็จ สังเกตได้จากการฝึกกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนทุกคนพร้อมใจกันฝึก กิจกรรม ต่าง ๆ อย่างพร้อมเพรียง รู้จักปรับตัวและอยู่ร่วมกันโดยไม่มีการทะเลาะเบาะแส้ง.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 19 – 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนให้ ความร่วมมือในการฝึกซ้อมงานสำเร็จ โดยอาจต้องมีการควบคุมบ้างบางครั้ง....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 - 5 อยู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 19 – 23 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....จากการสังเกต พบว่า นักเรียนช่วยจัดเตรียม ช่วยเก็บ อุปกรณ์และคูดและสถานที่ฝึกโดยไม่ต้องมีการควบคุม มีการอาสาช่วยเหลือกิจกรรม แบ่งปันและ เสียสละให้กับเพื่อนและครูอยู่่เสมอ เช่น ให้เงินเพื่อนที่ปฏิบัติโดยเฉพาะนักเรียนรหัสหมายเดบ 2 รหัสที่ 5 และรหัสที่ 8.....”

สัปดาห์ที่ 5 (วันที่ 2 สิงหาคม 2553 ถึงวันที่ 6 สิงหาคม 2553)

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการออกกำลังกาย จากการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการออกกำลังกายไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการออกกำลังกายของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผน การดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 5 ซึ่งดำเนินกิจกรรมโดยการวิ่งวันละ 15 – 20 นาที โดยให้นักเรียนทุกคนร่วมกันคัดเลือกผู้นำในการนำร่องบทเพลง “เสียงไคร” ในขณะวิ่ง จากนั้น นักเรียนปฏิบัติตามผู้นำ และเมื่อวิ่งเสร็จแล้วให้นักเรียนฝึกท่ากายบริหารวันละ 10 – 12 ครั้ง โดยยืดแขนขาเนื่องจากความตึงเครียดและอ่อนล้า ผู้ฝึกทุกคนร่วมกันคัดเลือกผู้นำในการนำร่องบทเพลง “เสียงไคร” ในขณะวิ่ง จากนั้นผู้ฝึกปฏิบัติตามผู้นำ ผู้วิจัยสังเกตว่า เมื่อนักเรียนทุก คนมาถึงสถานที่เพื่อทำการฝึก นักเรียนยังคงกล่าวคำทักทายและยกมือไหว้ครูดังเช่นทุกวัน มีการ แต่งกายที่เหมาะสมกับการฝึก นักเรียนทุกคนมาฝึก ซ้อมตรงเวลา และปฏิบัติกิจกรรมได้พร้อม เพรียงคู่เป็นระเบียบ ในวันที่สองของสัปดาห์ ผู้ฝึก ทำให้กิจกรรมการออกกำลังกายที่ได้วางแผน ไว้ต้องปรับ ซึ่งผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้ปรับการออกกำลังกายโดยให้นักเรียนกระโดดพร้อม เปลงเสียงนับด้วยเสียงต่ำ ๆ จำนวน 100 ครั้ง ช่วยครุชัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกและสถานที่ฝึก ขณะปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย นักเรียนกระโดดและช่วยกันอุ่นเสียงนับ ได้อย่างเสียงดัง และพร้อมเพรียง ทุกคนมีความสุขในการออกกำลังกาย และในวันที่สามและสี่นักเรียนปฏิบัติตาม แผนที่ได้วางไว้

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมการออกกำลังกาย ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการออกกำลังกายสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการทำสมารธิ จากการดำเนินกิจกรรมการทำสมารธิที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการทำสมารธิไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำสมารธิของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก ตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยสังเกตว่า กิจกรรมการทำสมารธิเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดีเหมือนทุกสัปดาห์ ที่ผ่านมา ขณะฝึกนักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีความตั้งใจ ในการนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึกปฏิบัติกิจกรรม ได้ถูกต้องและตรงตามเวลา เมื่อฝึกกิจกรรมเสร็จแล้วนักเรียนยิ่มเย้มแจ่มใสและเอื้ออาทรกับเพื่อนร่วมฝึก

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมการทำสมารธิดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการทำสมารธิสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมฝึกการหายใจ จากการดำเนินกิจกรรมฝึกการหายใจที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกการหายใจไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการหายใจของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก ตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกการหายใจ นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้น ตื่นตัวในการฝึกดี ฝึกได้อย่างพร้อมเพรียง สังเกตเห็นถึงความพยายาม อดทน ไม่ย่อท้อของนักเรียน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่เอาเปรียบกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ่มเย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก รู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการฝึกให้มีประสิทธิภาพ

และมีความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูและเพื่อน เห็นใจเพื่อนและช่วยแนะนำเพื่อนที่ปฏิบัติไม่ถูก

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการหายใจดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกการหายใจสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมฝึกเปล่งเสียง จากการดำเนินกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงที่ผ่านมาใน สัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงของนักเรียนโดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตาม แผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึก แบบฝึกหัดการเปล่งเสียง นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความตั้งใจในการเปล่งเสียง แม้เสียง ที่เปล่งออกอาจจะเพี้ยนไปบ้างแต่ก็มองเห็นได้ถึงความพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไข และในช่วง การฝึก “ขั้ม” เพลง ลาก่อน (Shalom Chaverim) และการฝึกร้องเพลง ลาก่อน (Shalom Chaverim) ทั้ง 3 ภาษาแบบร่วม นักเรียนมีความสุข ขึ้นมากขึ้นแล้วใส่สนุกสนาน รับรู้หน้าที่ในฐานะผู้นำและ ผู้ตามที่ดีว่าตนเองต้องร้องก่อนหลังอย่างไร ปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ถูกต้อง แม้ในช่วงวันแรก ๆ จะยัง ดูว่าการร้องแบบร่วมของนักเรียนจะเป็นการร้องที่ยาก แต่ในวันที่สามและสี่นักเรียนสามารถ ปฏิบัติได้ดี เมื่อจากรู้จักยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูผู้ฝึก โดยเฉพาะนักเรียนรหัสที่ 11 เวลาเปล่งเสียงขอนยืนเอามือไฟล์หัง ท่ายืนไม่ค่อยถูกต้องแต่เมื่อได้รับคำติชมจากครูผู้ฝึกก็มี ความพยายามที่จะเปลี่ยนตนเอง

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกเปล่งเสียงสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้ ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมฝึกโสดประสาท จากการดำเนินกิจกรรมฝึกโสดประสาท ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับกิจกรรมเพื่อให้สอดรับกับสัปดาห์ที่ 2 ที่มี การปรับกิจกรรมไป จากนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกโสดประสาทไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกโสตประสาทนักเรียนมีการทุ่มเท ตั้งใจ โดยเฉพาะในเรื่องของการร้องพร้อมทั้งใช้สัญลักษณ์มือ (Handsigns) นักเรียนจะตั้งใจมาก เพื่อจะไม่ให้ผิด นักเรียนที่ใช้สัญลักษณ์มือไม่คล่อง แต่ก็มีความอดทนไม่ย่อท้อ นอกจากนี้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี อีกทั้งมีความเข้มแข็ง เช่น การร้องร่วมกับครูและกัน ขณะปฏิบัติกรรม ถือว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนทุกคนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียงเปิดใจ ว่างรับและยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครู

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกโสตประสาทสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมการฝึกซ้อม จากการดำเนินกิจกรรมการฝึกซ้อมที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการฝึกซ้อมไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมนักเรียนทุกคนให้ความสนใจฝึกซ้อม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี อีกทั้งมีความเข้มแข็ง เช่น การร้องร่วมกันอย่างสนันดิ เอื้ออาทรเพื่อเรื่องร่วมฝึก สังเกตจากการจับกลุ่ม ร่วมกันฝึกร้องเพลงลาก่อน (Shalom Chaverim) ทั้ง 3 ภาษาแบบราวด้วยสนุกสนาน และเมื่อฝึกเสร็จ ทุกคนช่วยกันคูณและเก็บอย่างรู้หน้าที่

จากการสังเกตผลิตกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกซ้อมสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้ ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยจำนวน 3 คนร่วมกันสังเกตและประเมินพฤติกรรมตามพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์เด่นด้านในวันที่ 5 ของสัปดาห์ คือวันที่ 6 สิงหาคม 2553 และนำผลการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนมาเปรียบเทียบ พร้อมประชุมแสดงความคิดเห็น เพื่อติดตามผลการปฏิบัติกรรมในสัปดาห์ที่ 5 ดังตารางแสดงผลที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงผลการประวัติการนับรุ่นของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 7 ด้าน ของนักเรียนภาษาอังกฤษในการเรียนสเปรดชาท 5

พฤติกรรมบังชี้ที่	อายุน		ต่อสัญญา		มีวินัย		สุภาพ		สะอาด		สามัคคี		มีสำไจ	
	(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)		(N = 12)	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1	2.58	.49	3.00	.00	2.67	.47	2.75	.43	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
2	2.00	.00	2.58	.49	2.58	.49	2.92	.28	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
3	2.83	.37	3.00	.00	2.00	.00	2.92	.28	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
4	2.83	0.37	3.00	.00	2.75	.43	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
5	2.67	0.47	2.92	.28	2.00	.00	2.67	.47	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
6	3.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	3.00	.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมเฉลี่ย	2.70	.12	2.90	.13	2.40	.18	2.85	.017	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
ระดับคุณลักษณะ	ดี	ดี	ดี	ดี	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี

จากตารางที่ 28 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
พบว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความยั่น อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 - 7 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนาม การวิจัย เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนมา ฝึกซ้อมครบถ้วน ตั้งใจฝึกซ้อมเมื่อมีเวลาว่าง มีความทุ่มเท รู้จักที่จะอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหา และอุปสรรคในการฝึก รู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ฝึกซ้ำไปซ้ำมา โดยครูผู้ฝึกมิตรอบคุุม” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ คือที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....ครูต้อง ตักเตือนให้นักเรียนฝึกให้กระฉับกระเฉง กระตือรือร้น ตื่นตัวขึ้นจากเดิม โดยเฉพาะนักเรียนรหัสที่ 1 รหัสที่ 11 และรหัสที่ 12....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับอยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมใน สนามการวิจัย เมื่อวันที่ 2 - 6 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....ในขณะที่ นักเรียนได้อยู่ร่วมกัน ไม่มีนักเรียนแม้แต่คนเดียวที่หยิบสิ่งของ ฯ ผู้อื่นมาเป็นของตน อีกทั้งปฏิบัติ ตนตามคำมั่นสัญญาที่ตกลงกันก่อนฝึกในเรื่องของการมาฝึกให้ตรงเวลา การเตรียมความพร้อม ต่าง ๆ ในการฝึกและการปฏิบัติตามกฎระเบียบของการฝึก และในขณะฝึกไม่ใช่เด็ก กดโง่ทั้ง ทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ยังประพฤติตรงต่อหน้าที่ รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่าง เต็มที่ถูกต้อง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีวินัย อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 อยู่ในระดับดี ดังบันทึก การสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 2 - 6 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึก ไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมตรงตามเวลาอย่างมาก อีกทั้งปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ระบุข้อตกลงของการฝึก โดยเฉพาะในเรื่องของการแต่งกายมาฝึกซ้อมปฏิบัติตาม ที่ได้ตกลงไว้ นอกจากนี้ในการปฏิบัติภาระปฏิบัติกรรมปฏิบัติภาระต่าง ๆ สามารถปฏิบัติเสร็จตามเวลาที่ กำหนด โดยที่ครูไม่ต้อง kob ความคุณ....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับ พοใช้ เมื่อจากนักเรียนรหัสที่ 3 และรหัสที่ 11 ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และไม่ค่อยได้มาร่วมชัดเครื่ยมและเก็บอุปกรณ์การฝึกก่อนและหลังการฝึกซ้อม.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสุภาพ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย

เมื่อวันที่ 2 - 6 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนพูดคุยกันด้วยความสุภาพ ไม่มีการแทนตนเองด้วยคำว่า “ กู ” และเรียกเพื่อนร่วมฝีกว่า “ มึง ” และจะไม่ได้ยินเรียกเพื่อนด้วยคำนำหน้าชื่อเพื่อนว่า “ ไอ ” และคำว่า “ อี ” เมื่อการฝึกในรอบแรก ๆ นอกจากนี้ รู้จักกล่าวทักษะและแสดงความเคารพต่อบุคคลทั่วไปที่มาถูกการฝึก อีกทั้งนักเรียนทุกคนจะแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูในขณะเดียวกันโดยที่ครูไม่ต้องควบคุม.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังนั้นที่การสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 2 - 6 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....ครูผู้ฝึกไม่ต้องควบคุม เกี่ยวกับการเก็บและรักษาความสะอาดเรียนร้อยของสถานที่ฝึกเหมือนสัปดาห์ก่อน ๆ อีกทั้งร่วงกาย และเครื่องแต่งกายของนักเรียนสะอาดขึ้น นอกจากนี้ขณะฝึกนักเรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ขึ้นແwynແຈ່ນໄສ ฝึกกิจกรรมด้วยความสนุกสนานกับเพื่อนร่วมฝึก.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังนั้นที่การสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 2 - 6 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนปฏิบัติกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี โดยครูผู้ฝึกไม่ต้องควบคุม นอกจากนี้นักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างดีในงานประจำเรื่อง สังเกตได้จากกิจกรรมการเปลี่ยนเสียง กิจกรรมการฝึกซ้อม ซึ่งนักเรียนช่วยแนะนำการร้องเพลงแบบราวด้กัน อย่างสนุกสนาน นักเรียนทุกคนเปิดใจกว้างรับฟังเสียง หรือความคิดเห็นของผู้อื่น โดยเฉพาะในกิจกรรมการฝึกซ้อม นักเรียนจะให้เกียรติเพื่อนในการเลือกคนตัวประกันการร้อง (Karaoke).....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังนั้นที่การสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 2 - 6 กรกฎาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “....นักเรียนให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อมจนสำเร็จ ช่วยจัดเตรียม ช่วยเก็บอุปกรณ์และดูแลสถานที่ฝึกโดยไม่ต้องมีการควบคุม มีการอาสาช่วยเหลือกิจกรรม แบ่งปันและเสียสละให้กับเพื่อนและครูอยู่เสมอ เช่น ให้เงินเพื่อน และแสดงความห่วงใยเมื่อทราบว่าผู้อื่นเดือดร้อน ดังนั้นที่ของผู้วิจัยที่บันทึกไว้ว่า นักเรียนทุกคน ต่างคนต่างแยกข้ายกันดูแลสถานที่และจัดเก็บอุปกรณ์การฝึก...”

สัปดาห์ที่ 6 (วันที่ 9 สิงหาคม 2553 ถึงวันที่ 13 สิงหาคม 2553)

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการออกกำลังกาย จากการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการออกกำลังกายไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการออกกำลังกายของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งดำเนินกิจกรรมโดยการวิ่งวันละ 18 – 20 นาที โดยให้ผู้ฝึกทุกคนร่วมกันคิดบทเพลงที่ทุกคนสนใจและลงมติเลือก บทเพลงที่จะนำมาร้องในขณะที่วิ่ง โดยมติของกลุ่มเลือกเพลง “นักล้าบออกครู แต่หนูล้าบออกอ้าย” จากนั้นเลือกผู้นำที่จะนำขับร้องในขณะวิ่งและวางแผนการวิ่ง ผู้วิจัยสังเกตว่า เมื่อนักเรียนทุกคนเมื่อมาถึงสถานที่เพื่อทำการฝึก นักเรียนยังคงคิดถึงการทำทักษะและยกมือให้ครูดังเช่นทุกวัน มีการแต่งกายที่เนenanceกับการฝึก นักเรียนทุกคนมาฝึกชื่อมติตรงเวลา พร้อมทั้งช่วยครูจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกและสถานที่ฝึก ปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีความสุข สังเกตจากการร่วมพูดคุยและตกลงกันของนักเรียนในเรื่องของจังหวะในการที่จะวิ่ง ต่างคนต่างช่วยกันแสดงความคิดเห็น เพื่อให้การวิ่งในเพลงที่เลือกสามารถทำให้ทุกคนวิ่งได้พร้อมเพรียงและลงจังหวะเพลง ในวันแรกจะเสียเวลามากกว่าทุกวันและการปฏิบัติของนักเรียนอาจจะไม่พร้อมเพรียงกันนัก แต่ในวันต่อมาทุกคนก็ปฏิบัติได้ดีขึ้น ขณะปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย ทุกคนมีความสุขในการออกกำลังกาย สรุปการฝึกที่ผ่านมา ทุกวันและ การปฏิบัติของนักเรียนจะมีความตื่นเต้นและสนุกสนาน แต่ในวันต่อมาทุกคนก็ปฏิบัติได้ดีขึ้น ขณะปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย ทุกคนมีความสุขในการออกกำลังกาย สรุปได้ว่า กิจกรรมการออกกำลังกายสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ผู้วิจัยจึงมิได้ได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการทำสมาร์ต จากการดำเนินกิจกรรมการทำสมาร์ตที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการทำสมาร์ตไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำสมาร์ตของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก

ตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยสังเกตว่า กิจกรรมทำsmith เป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดีเหมือนทุกสัปดาห์ที่ผ่านมา ขณะฝึกนักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีความตั้งใจ กระตือรือร้น ตื่นตัวในการนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง มีความอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก ปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องและตรงตามเวลา เมื่อฝึกกิจกรรมเสร็จนักเรียนยิ้มแย้มแจ่มใสและเอื้ออาทรกับเพื่อนร่วมฝึกดังเช่นสัปดาห์ที่ผ่านมา

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการทำsmith ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการทำsmith สามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคีและด้านความมีน้ำใจ ดังนี้ ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมเดือย่างไร

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมฝึกการหายใจ จากการดำเนินกิจกรรมฝึกการหายใจที่ผ่านมา ในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกการหายใจไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการหายใจของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกการหายใจ นักเรียนมีความตั้งใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว และสนุกสนานในการฝึกดี ทั้งแบบฝึกหัดฝึกการหายใจแบบที่ 6 และแบบที่ 8 โดยเฉพาะแบบฝึกหัดฝึกการหายใจแบบที่ 8 เป็นแบบฝึกหัดแรกที่นักเรียนได้ฝึกลักษณะของการใช้หลอดเป่า ขณะทำการฝึกนักเรียนจะขาดระเบียบวินัย เพราะน้ำเด่นสนุกสนานกับการใช้หลอดเป่าเพื่อไม่ให้กระดายชำระหล่น การฝึกจึงคุ้นเคยระเบียบ และไม่ค่อยพร้อมเพรียงเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนยังขาดทักษะการหายใจที่ถูกต้องทำให้กระดายชำระหล่นจากฝาผนัง (กำแพง) บ่อย ไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด แต่นักเรียนก็มีความพยายามและตั้งใจ ไม่ย่อท้อเพื่อจะไม่ให้กระดายชำระหล่นจากฝาผนัง

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการทำsmith ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกการหายใจสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียง จากการดำเนินกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงที่ผ่านมา ในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดนุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงของนักเรียนโดยผู้วัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก ตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วัยซึ่งสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกเปลี่ยนเสียง นักเรียน มีความกระตือรือร้น มีความตั้งใจในการเปลี่ยนเสียง แม้เสียงที่เบ่งออกอาจจะเพี้ยนไปบ้างแต่ก็มองเห็นได้ถึงความพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไข และในช่วงการฝึก เพลง “น้ำค้าง” นักเรียนมีความสุข ยิ้มแย้มแจ่มใส สนุกสนาน อิกทั้งรู้จักช่วยเหลือกันโดยเฉพาะในช่วงสร้างเสียงสะท้อนให้เกิดขึ้นในขณะ “ขัม” ให้ทุกคนปฏิบัติได้ถูกต้อง

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดนุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมฝึกโสตประสาท จากการดำเนินกิจกรรมฝึกโสตประสาท ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งผู้วัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกโสตประสาทไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดนุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทของนักเรียนโดยผู้วัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตาม แผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วัยซึ่งสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกโสตประสาท นักเรียนมีการทุ่มเท ตั้งใจ มีความอดทนในการที่จะปฏิบัติสัญลักษณ์มือ (Hand Sing) ให้ได้ถูกต้อง และพร้อมเพรียง นอกจากนั้นนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก ร่วมดูแล ช่วยเหลือกันขณะปฏิบัติกิจกรรม อิกทั้งปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี อิกทั้งนักเรียน ทุกคนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง เปิดใจกว้างรับและยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครู โดยสังเกตจากการที่นักเรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมออกแบบถังกา และการเปลี่ยนเสียง

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกโสตประสาทสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดนุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ

ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมการฝึกซ้อม จากการดำเนินกิจกรรมการฝึกซ้อมที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการฝึกซ้อมไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านความยั่งยืน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อม นักเรียนทุกคนให้ความสนใจฝึกซ้อม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก รู้จักปรับตัวเพื่อ อยู่ร่วมกันอย่างสันติ เอื้ออาทรเพื่อนร่วมฝึก สังเกตจากการจับกลุ่ม ร่วมกันฝึกร้องเพลง “น้ำค้าง” อิกหังคูแลช่วยเหลือเพื่อนที่บังหาดทักษะการร้อง และเมื่อฝึกเสร็จทุกคนช่วยกันคุ้กกี้และเก็บอย่างรู้หน้าที่

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกซ้อมสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความยั่งยืน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยจำนวน 3 คนร่วมกันสังเกตและประเมินพฤติกรรมตาม พฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ละด้านในวันที่ 5 ของสัปดาห์ คือวันที่ 13 สิงหาคม 2553 และนำผลการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนมาเปรียบเทียบ พร้อมประชุมแสดงความคิดเห็น เพื่อติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 6 ดังตารางแสดงผลที่ 29

ตารางที่ 29 ผลทดสอบการประเมินพัฒนาระบบเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น 7 ด้าน ของนักเรียนภาษาอังกฤษในการรับสับปะรดที่ 6

พัฒนาระบบเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น	ด้านภาษาไทย			ด้านภาษาอังกฤษ			ด้านภาษาไทย			ด้านภาษาอังกฤษ		
	(N=12)			(N=12)			(N=12)			(N=12)		
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1	2.50	.50	3.00	.00	2.83	.37	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
2	2.42	.49	2.67	.47	2.67	.47	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
3	2.83	.37	3.00	.00	2.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
4	2.83	.37	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
5	2.67	.47	2.92	.28	2.17	.37	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
6	3.00	.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	3.00	.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมเฉลี่ย	2.75	.12	2.92	.13	2.53	.17	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00
รวมค่าบัญชีคอมพิวเตอร์	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3

จากตารางที่ 29 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
พบว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความขยัน อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พนว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 และ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมใน สนามการวิจัย เมื่อวันที่ 9 – 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “..... บางวันที่ทำการฝึก ครูผู้ฝึกต้องคอยควบคุมให้นักเรียนช่วยกันจัดเตรียม ช่วยเก็บอุปกรณ์และคูณ สถานที่ฝึก.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 - 7 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการ วิจัย เมื่อวันที่ 9 – 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนมา ฝึกซ้อมครบทุกวัน ตั้งใจฝึกซ้อมเมื่อมีเวลาว่าง มีความทุ่มเท รู้จักที่จะอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหา และอุปสรรคในการฝึก รู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ฝึกซ้ำไปซ้ำมา โดยครูผู้ฝึกไม่ต้องควบคุม”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละ ตัวบ่งชี้ พนว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนาม การวิจัย เมื่อวันที่ 9 - 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....ในขณะที่นักเรียน ได้อธิบายร่วมกันแม้มีมีครุความคุณ นักเรียนทุกคนที่มาฝึกซ้อม ไม่มีใครหินลังของ ๆ ผู้อื่นมาเป็นของ ตน อีกทั้งปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ตกลงกันก่อนฝึกในเรื่องของการมาฝึกให้ตรงเวลา การเตรียม ความพร้อมต่างๆ ในการฝึกและการปฏิบัติตามกฎระเบียบของการฝึก นอกเหนือนี้ยังประพฤติตรงต่อ หน้าที่ รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติต่อผู้อื่นที่ถูกต้อง ไม่ใช้เลห์กล คดโกง ทั้งทางตรงและ ทางอ้อม”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีวินัย อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาแต่ละ ตัวบ่งชี้ พนว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 และ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 9 - 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและ ผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมตรงตามเวลานัดหมาย อีกทั้งปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ระเบียบข้อตกลงของการฝึก โดยเฉพาะในเรื่องของการแต่งกายมาฝึกซ้อม ปฏิบัติตามที่ได้ตกลงไว้ ในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมนักเรียนปฏิบัติได้เสร็จตามเวลาที่ กำหนดโดยไม่ต้องมีการควบคุม.....” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 และ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับ พอกใช้ ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 9 - 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนบางคนยังไม่ค่อยรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ครูผู้ฝึกยังต้องคอยกระตุ้นบอก โดยเฉพาะในเรื่องของเมื่อมีเวลาว่าง ไม่ค่อยรับผิดชอบ ในการฝึกซ้อม และ เมื่อฝึกเสร็จจะไม่ค่อยช่วยเพื่อนจัดเตรียมและเก็บอุปกรณ์การฝึก.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสุภาพ อญู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อญู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 9 - 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนพูดคุยกันด้วยความสุภาพ ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ไม่วางอำนาจข่มผู้อื่นทั้ง โดยว่าจ้างและทำทาง นอกงานนี้รู้จักกล่าวทักทายและแสดงความเคารพต่อมุคคลทั่วไปที่มาดูการฝึก อีกทั้งนักเรียนทุกคนจะแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติดใจจากครู.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสะอาด อญู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อญู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 9 - 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคน ช่วยกันเก็บและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ฝึก รู้จักดูแลร่างกาย และเครื่องแต่งกายของตนเองให้สะอาด นอกงานนี้จะฝึกนักเรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ขึ้นແยื้້ມແຈ່ນໄສ ฝึกกิจกรรมด้วยความสนุกสนานกันเพื่อร่วมฝึก โดยที่ครูไม่ต้อง kob ควบคุม.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี อญู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อญู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 9 - 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนปฏิบัติกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี โดยครูผู้ฝึก ไม่ต้องควบคุม นอกงานนี้นักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างดีในงานประจำสนามความสำเร็จ สังเกตได้จากการช่วยแนะนำ และช่วยกันแก้ไขเพื่อนที่ขาดทักษะทางคนครร นักเรียนทุกคนเปิดใจกว้างรับฟังเสียง หรือความคิดเห็นของผู้อื่น สังเกตได้จากการยอมรับความคิดเห็นกันในเรื่องการคิดบทเพลง การคิด ซึ่งหวังของการก้าวเท้าที่จะนำมาใช้ในการวิ่งออกกำลังกายและการให้เกียรติเพื่อนในการเลือกคนครรที่ใช้ประกอบการร้อง (Karaoke).....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมั่นใจ อญู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อญู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 9 – 13 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “....นักเรียนให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อมจนสำเร็จ ช่วยจัดเตรียม ช่วยเก็บอุปกรณ์และคุ้มครองสถานที่ฝึกโดยไม่ต้องมีการควบคุม มีการอาสาช่วยเหลือกิจกรรม แบ่งปันและเสียสละให้กับเพื่อนและครูอยู่เสมอ เข้าใจเห็นใจเพื่อนและแสดงความห่วงใยเมื่อทราบว่าผู้อื่นเดือดร้อน ดังนั้นทึกของผู้วิจัยที่บันทึกไว้ว่า นักเรียนช่วยแนะนำและช่วยกันแก้ไขเพื่อนที่ขาดทักษะทางคนครร อีกทั้งช่วยกันดูแลสถานที่และจัดเก็บอุปกรณ์การฝึกโดยไม่เกียรติ...”

สัปดาห์ที่ 7 (วันที่ 16 สิงหาคม 2553 ถึงวันที่ 20 สิงหาคม 2553)

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการออกกำลังกาย จากการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการออกกำลังกายไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการออกกำลังกายของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 7 ซึ่งดำเนินกิจกรรมโดยการให้นักเรียนทุกคนร่วมกันคิดบทเพลงที่ทุกคนสนใจ และลงมติเลือก 1 บทเพลงที่จะนำมาร้องในขณะที่วิ่ง จากนั้นเลือกผู้นำที่จะนำขับร้อง โดยในวันแรกนักเรียนลงมติเลือกเพลง “เพื่อความนี้” จากนั้nrร่วมกันฝึกซ้อมการขับร้องตามบทเพลงที่เลือกโดยขับร้องที่ “ในวันที่สองถึงวันที่ห้า นักเรียนวิ่งโดยร้องเพลง “เพื่อความนี้” วันละ 20 นาที จากนั้nnักเรียนฝึกทำกายบริหารตามความเหมาะสมวันละ 15 ครั้ง ผู้วิจัยสังเกตว่า เมื่อนักเรียนทุกคนเมื่อมารถลี๊สสถานที่เพื่อทำการฝึก นักเรียนยังคงกล่าวคำทักทายและยกมือไหว้ครูดังเช่นทุกวัน มีการแต่งกายที่เหมาะสมกับการฝึก นักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมตรงเวลา พร้อมทั้งช่วยครูจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกและสถานที่ฝึก ปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีความสุข ในวันแรกจะเสียเวลาในการกว่าทุกวันและการปฏิบัติของนักเรียนอาจจะไม่พร้อมเพียงกันนั้ง แต่ในวันต่อมาทุกคนก็ปฏิบัติได้ดีขึ้น ขณะปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย ทุกคนมีความสุขในการออกกำลังกาย ส่วนการฝึกทำกายบริหารนักเรียนร่วมกันคิดทำกายบริหารโดยใช้ท่าแต่ละลับ

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการออกกำลังกาย ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการออกกำลังกายสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการทำสมาธิ จากการดำเนินกิจกรรมการทำสมาธิที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการทำสมาธิไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำสมาธิของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยสังเกตว่า กิจกรรมทำสมาธิเป็นกิจกรรม

ที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดีเหมือนทุกสัปดาห์ที่ผ่านมา ขณะฝึกนักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีความตั้งใจ ในการนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก ปฏิบัติกรรมได้ถูกต้องและตรงตามเวลา เมื่อฝึกกิจกรรมเสร็จนักเรียนยิ้มแย้มแจ่มใสและเอื้ออาทรกับเพื่อนร่วมฝึกดังเช่นสัปดาห์ที่ผ่านมา

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการทำสมาธิคังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการทำสมาธิสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามขุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความยั่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผน การดำเนินกิจกรรมแต่อย่างไร

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมฝึกการทำหายใจ จากการดำเนินกิจกรรมฝึกการทำหายใจที่ผ่านมาใน สัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกการทำหายใจไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความยั่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำหายใจของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผน กิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกการทำหายใจ นักเรียนมี ความตั้งใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว และสนุกสนานในการฝึกดี ทั้งแบบฝึกหัดฝึก การหายใจแบบที่ 7 และแบบที่ 9 โดยเฉพาะกิจกรรมฝึกการทำหายใจแบบที่ 9 ซึ่งมีลักษณะการฝึก แบบเดียวกับแบบฝึกหัดที่ 8 ต่างกันตรงเวลาในการหายใจเข้า เวลาในการพัก และเวลาการหายใจ ออก ส่งผลให้นักเรียนปฏิบัติแบบฝึกที่ 9 ฝึกได้อย่างพร้อมเพรียงมากขึ้น ตรงตามที่ครูแนะนำ โดยไม่ใช้เด็กกดโคง อีกทั้งรู้สึกปรับปรุงแก้ไขข้อมูลพร่องในการฝึกใหม่ีประสาทศีรษะและ มีความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา และในขณะฝึกกิจกรรมการทำหายใจ โดยเฉพาะกิจกรรมฝึกการทำหายใจ ทั้งสองแบบฝึกหัด นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก รู้สึกปฏิบัติ กิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดียอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูและเพื่อน เพื่อนใจเพื่อน และช่วยแนะนำเพื่อนที่ปฏิบัติไม่ถูก

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการทำหายใจคังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกการทำหายใจสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามขุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความยั่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียง จากการดำเนินกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงที่ผ่านมาใน สัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผน กิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกเปลี่ยนเสียง นักเรียนมี ความกระตือรือร้น มีความพยายามและตั้งใจในการเปลี่ยนเสียงตามแบบบันทึกเสียง (CD) ที่ได้รับฟัง และมีความกระตือรือร้น ตั้งใจอ่านออกเสียงคำร้องบทเพลง “ลูกทุ่งคุณธรรม” พร้อมทั้งมีการ ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลร่องในขณะฝึก นอกจากนี้เมื่อครุวิชาครณ์หรือติดนักเรียน นักเรียนยอมรับ พึงด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ขณะฝึกนักเรียนรู้จักปรับตัว และยึดเยี่ยมแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก เข้าใจ เห็นใจเพื่อนและแสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนเปลี่ยนเสียงตาม CD ไม่ถูกต้อง

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมฝึกโสตประสาท จากการดำเนินกิจกรรมฝึกโสตประสาท ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 7 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับกิจกรรมเพื่อให้สอดรับกับสัปดาห์ที่ 6 ที่มี การปรับกิจกรรมไป จากนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกโสตประสาทไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาಥของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตาม แผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกโสตประสาท นักเรียนมีการทุ่มเท ตั้งใจ นอกจากนี้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยึดเยี่ยมแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก ช่วยแนะนำซึ่งกันและกันในขณะปฏิบัติตัญญลักษณ์มือ (Hand Sing) อีกทั้งปฏิบัติกิจกรรมในฐานะ ผู้นำและผู้ตามที่ดี นักเรียนทุกคนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง เปิดใจกว้างและยอมรับฟัง คำวิจารณ์หรือติดि�งจากครู

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกโสตประสาทสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผน การดำเนินกิจกรรมแต่อ่อนย่างใด

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมการฝึกซ้อม จากการดำเนินกิจกรรมการฝึกซ้อมที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการฝึกซ้อมไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 7 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อม นักเรียนทุกคนให้ความสนใจฝึกซ้อม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มเย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก รู้จักปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ เอื้ออาทรให้กับเพื่อนร่วมฝึกที่อ่านบทเพลงไม่คล่อง สังเกตจากการจับกลุ่มร่วมกันฝึกซ้อมร้องเพลงที่ตนเองสนใจจากเดียงคนตระประกอบ (Karaoke) อีกทั้งช่วยกันคูณและเก็บอุปกรณ์และทำความสะอาดสถานที่อย่างรู้หน้าที่

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกซ้อมสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อีกครั้ง

จากนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยจำนวน 3 คนร่วมกันสังเกตและประเมินพฤติกรรมตามพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ละด้านในวันที่ 5 ของสัปดาห์ คือวันที่ 20 สิงหาคม 2553 และนำผลการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนมาเปรียบเทียบ พร้อมประชุมแสดงความคิดเห็นเพื่อติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 7 ดังตารางแสดงผลที่ 30

ตารางที่ 30 การประเมินพัฒนาการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาในชั้นประถมศึกษา 7 ด้าน ของนักเรียนภาษาหลังได้รับการฝึกอบรมสัปดาห์ที่ 7

พัฒนาระบบชีวิต	ปัจจัย			ปัจจัยสัมบูรณ์			มนุษย์			สุภาพ			สะอาดตา			สามัคคี			มีน้ำใจ		
	(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)			(N = 12)		
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
1	2.83	.37	3.00	.00	2.67	.47	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	
2	2.83	.37	3.00	.00	2.75	.43	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	
3	3.00	.00	3.00	.00	2.75	.43	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	
4	3.00	.00	3.00	.00	2.42	.49	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	
5	2.50	.50	3.00	.00	2.92	.28	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	
6	2.58	.49	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7	3.00	.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวมเฉลี่ย	2.82	.09	3.00	.00	2.70	.21	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	3.00	.00	
ระดับคุณลักษณะ	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕	

จากตารางที่ 30 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
พบว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความขยัน อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 – 4 พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 6 และพฤติกรรมที่ 7 อยู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการ สังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึก ไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมครบถ้วน ตั้งใจฝึกซ้อมเมื่อมีเวลาว่าง มีความทุ่มเท รู้จักที่ จะอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก รู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ฝึกชำนาญ ฝึกซ้อมไม่ต้องควบคุม.....” พฤติกรรมที่ 5 อยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้นทึกการสังเกต พฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....ส่วนใหญ่ครูต้องพยายามแนะนำให้นักเรียนฝึกซ้อมชำนาญ ฯ เพราะเมื่อฝึกกับครูเสร็จจะนั่งคุยกัน ไม่ค่อยฝึกชำนาญ.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนที่มา ฝึกซ้อมไม่มีการหันหลัง ผู้อื่นมาเป็นของตน อีกทั้งปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ตกลงกัน ก่อนฝึกในเรื่องของการมาฝึกให้ตรงเวลา การเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ในการฝึกและการปฏิบัติตาม กฎระเบียบของการฝึก นอกจากนี้ยังประพฤติตรงต่อหน้าที่ รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่าง เต็มที่สุดด้วย ไม่ใช่เล่นหัก กดโคง ทั้งทางตรงและทางอ้อม.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีวินัย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 - 3 และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกต พฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมตรงตามเวลาค่อนมา ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ระเบียบ ข้อตกลงของการฝึก มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนส่วนใหญ่ช่วยกัน จัดเตรียมและเก็บอุปกรณ์การฝึกก่อนการฝึกซ้อมและหลังการฝึกซ้อมโดยไม่ต้องมีการควบคุม” พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 อยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....ครูผู้ฝึกยังต้องควบคุม นักเรียนบางส่วนให้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสุภาพ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย

เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนมีความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูและเพื่อน ลังเกตได้จากการปรับปรุงตามคำแนะนำจากครูด้วยหน้าตาที่ยิ้มเย็นแจ่มใส อีกทั้งนักเรียนทุกคนแต่งกายในการฝึกซ้อมได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันนักเรียนทุกคนไม่พูดจาหยาบคาย และไม่แสดงอาการก้าวร้าวรุนแรง ไม่วางอำนาจข่มผู้อื่น โดยเฉพาะนักเรียนรหัสที่ 12.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสะอาด อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า.....นักเรียนทุกคนช่วยกันเก็บและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ฝึก รู้จักดูแลร่างกาย และเครื่องแต่งกายของตนเองให้สะอาด นอกจากนี้ขณะฝึกนักเรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มเย็นแจ่มใส ฝึกกิจกรรมด้วยความสนุกสนานกันเพื่อนร่วมฝึก โดยที่ครูไม่ต้องคอยควบคุม เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ 6.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนร่วมฝึกซ้อมและปฏิบัติกรรมอย่างพร้อมเพรียง รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกันจนงานประสบความสำเร็จ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สังเกตได้จากการร่วมกันคิดบทเพลงที่ทุกคนสนใจ และลงมติเลือกผู้นำที่จะนำขับร้อง อีกทั้งปฏิบัติกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดีในขณะปฏิบัติกรรมออกแบบ.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 16 – 20 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “....นักเรียนแสดงความมีน้ำใจโดยให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อมจนสำเร็จ ช่วยจัดเตรียม ช่วยเก็บอุปกรณ์และดูแลสถานที่ฝึกโดยไม่ต้องมีการควบคุม มีการอาสาช่วยเหลือกิจกรรม แบ่งปันและเสียสละให้กับเพื่อน และครูอยู่เสมอ เข้าใจเห็นใจเพื่อนและแสดงความห่วงใยเมื่อทราบว่าผู้อื่นเดือดร้อน...”

สัปดาห์ที่ 8 (วันที่ 23 สิงหาคม 2553 ถึงวันที่ 27 สิงหาคม 2553)

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการออกแบบถังกาก จากการดำเนินกิจกรรมการออกแบบถังกาก ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการออกแบบถังกากไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการออกแบบถังกากของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผน

การดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 8 ซึ่งดำเนินกิจกรรมโดยการให้นักเรียนทุกคนร่วมกันคิดบทเพลงที่ทุกคนสนใจ และลงมติเลือก 1 บทเพลงที่จะนำมาร้องในขณะที่วิ่ง จากนั้นเลือกผู้นำที่จะนำขับร้อง โดยนักเรียนลงมติเลือกเพลงบทเพลงที่เคยร้องมาทั้งหมด มาทบทวน โดยผู้นำร้องเพลงจะร้องเพลงทุกเพลงต่อ กันไปเรื่อยๆ จนกว่าจะวิ่งครบตามเวลาที่ได้กำหนดไว้ ต่อ จำนวน 20 นาที จากนั้nr ร่วมกันทบทวนฝึกซ้อมการย้ำเท้าตามบทเพลงที่ได้ปฏิบัติตามตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 จนถึงสัปดาห์ที่ 7 โดยย้ำเท้าอยู่กับที่ ในวันที่สองถึงวันที่ห้า นักเรียนวิ่งโดยมีผู้นำในการร้องนำในขณะวิ่ง จากนั้nn นักเรียนฝึกทำกายบริหารตามความเหมาะสม โดยนักเรียนเลือกกายบริหารท่ากระโดดตบจำนวน 15 ครั้ง ผู้วิจัยสังเกตว่า เมื่อนักเรียนทุกคนเมื่อมาถึงสถานที่เพื่อทำการฝึกนักเรียนบังคลาด่าว่าทักษะและยกมือให้ครู่ครู่ชั่วทุกวัน มีการแต่งกายที่เหมาะสมกับการฝึกนักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมตรงเวลาพร้อมทั้งช่วยครูจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกและสถานที่ฝึก ทุ่มเทฝึกซ้อม มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการออกกำลังกาย ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการออกกำลังกายสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการทำสมารธิ จากการดำเนินกิจกรรมการทำสมารธิที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการทำสมารธิไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำสมารธิของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยสังเกตว่า กิจกรรมทำสมารธิเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดีเหมือนทุกสัปดาห์ที่ผ่านมา ขณะฝึกนักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีความตั้งใจ กระตือรือร้น ตื่นตัวในการนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก ปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง และตรงตามเวลา เมื่อฝึกกิจกรรมเสร็จนักเรียนยืนเย้มแจ่มใสและเอื้ออาทรกับเพื่อนร่วมฝึกดังเช่นสัปดาห์ที่ผ่านมา

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการทำสมารธิดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการทำสมารธิสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ

ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อ่อนๆ

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมฝึกการหายใจ จากการดำเนินกิจกรรมฝึกการหายใจที่ผ่านมา ในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกการหายใจไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความยั่ง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการหายใจของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผน กิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกการหายใจ นักเรียนมี ความตั้งใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว และสนุกสนานในการฝึกคือ ฝึกซ้อมเมื่อมีเวลาว่าง ฝึกได้อย่างพร้อมเพรียง ทุ่มเทฝึกซ้อม มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค โดยไม่ใช้เล่น กล คด โคง อีกทั้งรู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง โดยการปฏิบัติซ้ำๆอยู่ ๆ เพื่อให้จุดที่เป็น ข้อบกพร่องดีขึ้น ขณะฝึกยิ่งเข้มแข็งมากขึ้นเพื่อร่วมฝึก รู้จักปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและ ผู้ตามที่ดียอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครูและเพื่อน เห็นใจเพื่อนและช่วยแนะนำเพื่อนที่ปฏิบัติ ไม่ถูก

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการหายใจดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกการหายใจสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความยั่ง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมฝึกเปล่งเสียง จากการดำเนินกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงที่ผ่านมา ในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความยั่ง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก ตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกเปล่งเสียง นักเรียนมี ความกระตือรือร้น มีความพยายามและตั้งใจในการเปล่งเสียงตามแบบบันทึกเสียง (CD) ที่ได้รับฟัง และมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ “ขั้น” บทเพลง “ลูกทุ่งคุณธรรม” พร้อมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องในขณะฝึก นอกจากนี้เมื่อครุวิจารณ์หรือติชม นักเรียนยอมรับฟังด้วยกริยาที่ดี ไม่แสดงอาการไม่พอใจหรือก้าวร้าว ขณะฝึกนักเรียนรู้จักปรับตัว และยิ่งเข้มแข็งมากขึ้น

เพื่อนร่วมฝึก เเข้าใจ เห็นใจเพื่อน และแสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนเปล่งเสียงตามแบบบันทึกเสียง (CD) ไม่ถูกต้อง

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกเปล่งเสียงสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมฝึกโสตประสาท จากการดำเนินกิจกรรมฝึกโสตประสาท ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 8 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตาม แผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกโสตประสาท นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัวและสม่ำเสมอในการฝึก ทุ่มเท ตั้งใจ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส่กับเพื่อนร่วมฝึก ช่วยแนะนำซึ่งกันและกัน ปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี นักเรียนทุกคนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง เปิดใจกว้างและยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครู

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกโสตประสาทสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผน การดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมการฝึกซ้อม จากการดำเนินกิจกรรมการฝึกซ้อมที่ผ่านมาใน สัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก ได้นำกิจกรรมการฝึกซ้อมไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตาม แผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกกิจกรรม การฝึกซ้อม นักเรียนทุกคนให้ความสนใจฝึกซ้อม ไม่ละเลกหรือหอดทิ้งการฝึกซ้อมของตนเอง ใช้เวลาในการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่แม้มีความคุณไม่คุ้ม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส่กับ เพื่อนร่วมฝึกรู้จักปรับตัวเพื่อยู่ร่วมกันอย่างสันติ อีกทั้งช่วยกันดูแลและเก็บอุปกรณ์และ ทำความสะอาดสถานที่อย่างรู้หน้าที่

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกซ้อมสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีได้ปรับปรุงแผน การดำเนินกิจกรรมแต่อ่างได้

จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยจำนวน 3 คนร่วมกันสังเกตและประเมินพฤติกรรม ตามพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ละด้านในวันที่ 5 ของสัปดาห์ คือวันที่ 27 สิงหาคม 2553 และนำผลการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนมาเปรียบเทียบ พร้อมประชุม แสดงความคิดเห็นเพื่อติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 8 ดังตารางแสดงผลที่ 31

ตารางที่ 31 ผลทดสอบประเมินพฤติกรรมบุคคลดูแลสุขภาพทั่วไปของครูศัลย์พัฒนา 7 ด้าน ของนักเรียนภาษาหลังได้รับการฝึกกิจกรรมแบบป่าห้ามที่ 8

พฤติกรรมบุคคล	ข้อมูล		ชื่อสั้น		นิรภัย		สุภาพ		สะอาด		สามัคคี		เป็นใจ	
	\bar{x}	SD												
1	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00
2	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00
3	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00
4	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00
5	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00
6	3.00	0.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	3.00	0.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมเฉลี่ย	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00
รวมดัชนีสุขภาพแฉะ	เฉลี่ย	เฉลี่ย												

จากตารางที่ 31 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
พบว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความขยัน อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกพฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 7 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกต พฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมครบทุกวัน มีความกระตือรือร้น ตั้งตัวในการฝึก เมื่อมีเวลาว่างไม่ เคยละเลยการฝึกซ้อม ทุ่มเท รู้จักที่จะอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก รู้จัก ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ฝึกซ้ำไปซ้ำมาโดยครูผู้ฝึกไม่ต้องควบคุม.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนทุกคนที่มา ฝึกซ้อม ไม่มีใครหยุดลงของ ฯ ผู้อื่นมาเป็นของตน อีกทั้งปฏิบัติตามคำนั่นสัญญาที่ตกลงกันก่อน ฝึก ช่วยกันเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ในการฝึกและปฏิบัติตามกฎระเบียบของการฝึก นอกจากรายึ้ง ประพฤติตรงต่อหน้าที่ รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง ไม่ใช้เล่นหก คดโกง ทั้ง ทางตรงและทางอ้อม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีวินัย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนทุกคนมา ฝึกซ้อมตรงตามเวลานัดหมาย ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ระเบียบข้อตกลงของการฝึก มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติกรรมต่าง ๆ เสร็จตามเวลาที่กำหนด ช่วยกันจัดเตรียมและเก็บอุปกรณ์การฝึกก่อนการฝึกซ้อมและหลังการฝึกซ้อม โดยไม่ต้องมีการ ควบคุม.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสุภาพ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการ วิจัยเมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนกล่าว ทักทายครูและเพื่อนคุယาจากที่สุภาพ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่งกายเหมาะสมในการฝึก ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครู และเพื่อน และไม่แสดงอาการก้าวร้าวรุนแรง หรือวางแผน ข่มผู้อื่น.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสะอาด ออยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ ออยู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสถานการวิจัย
เมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนช่วยกัน
เก็บและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ฝึก รู้จักดูแลร่างกาย และเครื่องแต่งกายของตนเอง
ให้สะอาด นอกจากนี้ขณะฝึกนักเรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี
ขึ้นเป็นเจ้มใส ฝึกกิจกรรมด้วยความสนุกสนานกับเพื่อนร่วมฝึก โดยที่ครูไม่ต้องควบคุม.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี ออยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ ออยู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสถานการวิจัย
เมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม
ในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี ร่วมฝึกซ้อมและปฏิบัติกิจกรรมอย่างพร้อมเพรียง รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูล
กันจนงานประสบความสำเร็จ เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักปรับตัวในการอยู่
ร่วมกัน.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจ ออยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้
พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ ออยู่ในระดับดี ดังนั้นทึกการสังเกตพฤติกรรมในสถานการวิจัย
เมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “....นักเรียนแสดงความมี
น้ำใจโดยให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อมงานสำเร็จ ช่วยชัดเจน ช่วยเก็บอุปกรณ์และคุ้มครองสถานที่
ฝึกโดยไม่ต้องมีการควบคุม มีการอาสาช่วยเหลือกิจกรรม แบ่งปันและเสียสละให้กับเพื่อนและครู
อยู่เสมอ เข้าใจเห็นใจเพื่อนและแสดงความห่วงใยเมื่อทราบว่าผู้อื่นเดือดร้อน...”

สัปดาห์ที่ 9 (วันที่ 30 สิงหาคม 2553 ถึงวันที่ 3 กันยายน 2553)

**กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการออกกำลังกาย จากการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย
ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการออกกำลังกายไปสู่การปฏิบัติ
โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์
ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ**

จากการสังเกตการออกกำลังกายของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผน
การดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 9 ซึ่งดำเนินกิจกรรมเช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ 8
ผู้วิจัยสังเกตว่า นักเรียนยังคงกล่าวคำทักทายและยกมือไหว้ครูดังเช่นทุกวัน มีการแต่งกายที่
เหมาะสมกับการฝึก นักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมตรงเวลา พร้อมทั้งช่วยครูจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึก
และสถานที่ฝึก อีกทั้งทุ่มเทฝึกซ้อม มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค

จากผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการออกกำลังกาย
ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการออกกำลังกายสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุง แผนการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการทำสมารธิ จากการดำเนินกิจกรรมการทำสมารธิที่ผ่านมาใน สปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการทำสมารธิไปสู่การปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำสมารธิของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตาม แผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยสังเกตว่า กิจกรรมทำสมารธิเป็นกิจกรรมที่ สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขณะฝึกนักเรียนร่วม ฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีความตั้งใจ ในการนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง มีความอดทนไม่ย่อท้อต่อ ปัญหาและอุปสรรคในการฝึก ปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องและตรงตามเวลา

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมการทำสมารธิดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการทำสมารธิสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผน การดำเนินกิจกรรมแต่อย่างไร

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมฝึกการหายใจ จากการดำเนินกิจกรรมฝึกการหายใจที่ผ่านมาใน สปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกการหายใจไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการทำสมารธิของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึก ตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกการหายใจ นักเรียนมีความตั้งใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานในการฝึกดี มีการฝึกซ้อม เมื่อมีเวลาว่าง ขณะฝึก ๆ ได้อย่างพร้อมเพรียง ทุ่มเทฝึกซ้อม มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหา และอุปสรรคโดยไม่ใช้เลือก คด โคง อิกทั้งรู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องโดยการปฏิบัติซ้ำ บ่อย ๆ ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก รู้จักปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดียอมรับฟัง คำวิจารณ์หรือติชมจากครูและเพื่อน อิกทั้งช่วยแนะนำเพื่อนที่ปฏิบัติไม่ถูก

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมการทำสมารธิได้ดังกล่าว

สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกการหายใจสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมฝึกเปล่งเสียง จากการดำเนินกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงที่ผ่านมา ในสัปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผน กิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกเปล่งเสียง นักเรียนมี ความกระตือรือร้น มีความพยายามและตั้งใจในการเปล่งเสียงตามแบบบันทึกเสียง (CD) ที่ได้รับฟัง และมีความตั้งใจฝึกร่อง声เพลง “ลูกทุ่งคุณธรรม” พร้อมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลพร้อม ในขณะฝึก นอกจากนี้เมื่อครู่วิจารณ์หรือติด นักเรียนยอมรับฟังด้วยกริยาที่ดี ไม่แสดงอาการไม่ พ้อใจหรือก้าวร้าว ขณะฝึกนักเรียนรู้จักปรับตัว และยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก เข้าใจ เห็นใจ เพื่อนและแสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนเปล่งเสียงตามแบบบันทึกเสียง (CD) ไม่ถูกต้อง เห็นเดียวกัน สัปดาห์ที่ 8

จากการผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมฝึกเปล่งเสียงดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกเปล่งเสียงสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมฝึกโสตประสาท จากการดำเนินกิจกรรมฝึกโสตประสาท ที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 9 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตาม แผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกโสตประสาท นักเรียนมีความกระตือรือร้น ทุ่มเท ตั้งใจฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้ม แจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก ช่วยแนะนำชี้กันและกัน ปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นใจกว้างและยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติดจากครู

จากการผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะฝึกกิจกรรมฝึกโสตประสาทดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกโสตประสาทสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย

ที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมการฝึกซ้อม จากการดำเนินกิจกรรมการฝึกซ้อมที่ผ่านมาในสัปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกได้นำกิจกรรมการฝึกซ้อมไปสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

จากการสังเกตการฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมของนักเรียน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกตามแผนการดำเนินกิจกรรมที่ได้วางไว้ในสัปดาห์ที่ 9 ผู้วิจัยสังเกตว่า ขณะที่นักเรียนฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อม นักเรียนทุกคนให้ความสนใจฝึกซ้อม ไม่ละเลยหรือหอดหักทิ้งการฝึกซ้อมของตนเอง ใช้เวลาในการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่แม้มีครุภาระคุณ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี บิ้มเยิ้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึกหัดปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ อีกทั้งช่วยกันคุ้ยแผลและเก็บอุปกรณ์และทำความสะอาดสถานที่อย่างรู้หน้าที่ เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ผ่านมา

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะฝึกกิจกรรมการฝึกซ้อมดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกซ้อมสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ทุกด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด

จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยจำนวน 3 คนร่วมกันสังเกตและประเมินพฤติกรรมตามพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ละด้านในวันที่ 5 ของสัปดาห์ คือวันที่ 3 กันยายน 2553 และนำผลการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนมาเปรียบเทียบ พร้อมประชุมแสดงความคิดเห็นเพื่อติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 9 ดังตารางแสดงผลที่ 3

ตามรายงานที่ 32 แสดงผลการประเมินพัฒนาศักยภาพด้านคุณภาพที่พึงประสงค์ของครูและนักเรียนชั้นอนุบาล 7 ศึกษาปี 2559 ของนักเรียนภาษาไทยที่ได้รับการฝึกอบรมเป้าหมายที่ 9

จากตารางที่ 32 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
พบว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความยั่น อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 7 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม – 3 กันยายน 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนมาฝึกซ้อมครบทุกวัน มีความกระตือรือร้น ตื่นตัวในการฝึก เมื่อมีเวลาว่างไม่เคยละเลย การฝึกซ้อม ทุ่มเท รู้จักที่จะอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก รู้จักปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง ฝึกซ้ำไปซ้ำมา โดยครูผู้ฝึกไม่ต้องควบคุม เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ผ่านมา.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนาม การวิจัย เมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคน ที่มาฝึกซ้อมไม่มีการหยิบสิ่งของ ๆ ผู้อื่นมาเป็นของตน อีกทั้งปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ตกลง กันก่อนฝึก ช่วยกันเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ในการฝึกและปฏิบัติตามกฎระเบียบของการฝึก นอกจากนี้ยังประพฤติตรงต่อหน้าที่ รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง ไม่ใช่ เล่ห์กลคง โงงทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ผ่านมา.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีวินัย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการ วิจัยเมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนทุกคนมา ฝึกซ้อมตรงตามเวลาอีกหนาที่ที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ระเบียบข้อตกลงของการฝึก มี ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติกรรมต่าง ๆ เสร็จตามเวลาที่กำหนด อีกทั้ง ช่วยกันจัดเตรียมและเก็บอุปกรณ์การฝึกก่อนการฝึกซ้อมและหลังการฝึกซ้อมโดยไม่ต้องมีการ ควบคุม เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ผ่านมา.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสุภาพ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการ วิจัยเมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “..... นักเรียนกล่าว ทักทายครูและเพื่อนด้วยว่าจากที่สุภาพ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่งกายเหมาะสมในการฝึก ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติชมจากครู และเพื่อน และไม่แสดงอาการก้าวร้าวรุนแรง หรือวางแผน ข่มผู้อื่น เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ผ่านมา

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสะอาด อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในสนามการ

วิจัยเมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนทุกคนช่วยกันเก็บและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ฝึก รู้จักดูแลร่างกาย และเครื่องแต่งกายของตนเองให้สะอาด นอกจากนี้จะมีฝึกนักเรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ฝึกกิจกรรมด้วยความสนุกสนานกันเพื่อร่วมฝึก โดยที่ครูไม่ต้องคอยควบคุม เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ผ่านมา.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสามัคคี อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังนั้นที่การสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัยเมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบันทึกไว้ว่า “.....นักเรียนปฏิบัติกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี ร่วมฝึกซ้อมและปฏิบัติกรรมอย่างพร้อมเพรียง รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกันงานประจำความสำเร็จ เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ผ่านมา.....”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมั่นใจ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี ดังนั้นที่การสังเกตพฤติกรรมในสนามการวิจัย เมื่อวันที่ 23 – 27 สิงหาคม 2553 ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกไว้ว่า “....นักเรียนแสดงความมั่นใจโดยให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อมจนสำเร็จ ช่วยเหลือเตรียม ช่วยเก็บอุปกรณ์และดูแลสถานที่ฝึกโดยไม่ต้องมีการควบคุม มีการอาสาช่วยเหลือกิจกรรม แบ่งปันและเสียสละให้กับเพื่อนและครูอยู่เสมอ เช้าใจเห็นใจเพื่อนและแสดงความห่วงใยเมื่อทราบว่าผู้อื่นเดือดร้อน เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ผ่านมา....”

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบภาพรวมทั้งหมดของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการใน 9 สัปดาห์
หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำแผนการประยุกต์ใช้กิจกรรมทางดนตรีเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติใน 9 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้เชิญผู้ช่วยผู้วิจัยและนักเรียนเข้าร่วมประชุมเพื่อสรุปผลที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปสิ่งที่เป็นปัญหา อุปสรรคและวิธีที่ผู้วิจัยซึ่งเป็นครุผู้ฝึกได้ทำการแก้ไขไว้เป็นหมวดหมู่ นำเสนอในที่ประชุม ดังนี้

1. การซึ่งแจงข้อตกลงในการเตรียมตัวสู่การฝึกร่องเพลง สุขวิทยาของผู้ขับร้อง คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับการร้องเพลง ซึ่งแจงข้อตกลงร่วมกันในขณะฝึกมีรายละเอียดมาก เป็นการยากที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติจำได้難nameไปปฏิบัติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพิมพ์ข้อตกลงในการเตรียมตัวสู่การฝึกร่องเพลง สุขวิทยาของผู้ขับร้อง คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับการร้องเพลง ซึ่งแจงข้อตกลงร่วมกันในขณะฝึก ติดลงกระดายหาเทาติดฝาผนังห้องไว้ เพื่อเป็นการเตือนความจำของผู้ฝึก
2. กิจกรรมการออกกำลังกาย ไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติ ไม่สามารถสื่อให้เห็น

ได้ว่า กิจกรรมสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเป้าประสงค์ได้อย่างไร อีกทั้งเมื่อสอนตามกลุ่ม กลุ่มเสนอว่า “....ขออดเวลาการออกกำลังกายให้น้อยลง....” ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการปรับกิจกรรมการออกกำลังกายในสัปดาห์ที่ 1 เป็น “วัน 15 – 20 นาที” เป็น “วัน 10 – 15 นาที” ผู้ช่วยผู้วิจัยเสริมว่า “.... ควรต้องมีรายละเอียดในการปฏิบัติด้วย....” จึงได้เพิ่มรายละเอียดของการฝึกโดยซึ่งระบุรายละเอียดในการฝึกกิจกรรมออกกำลังกายว่า “ให้วันเป็น 2 แคลฯ ละ 6 คน ขณะวิ่งให้ผู้ฝึกพูด “....ช้าย ขาว ช้าย....” โดยให้เท้าก้าวพร้อมกัน ไม่หยุดเดินและไม่วิ่งแข่งกัน จะต้องรักษาระยะเบื้องตัวทั้งแนวอนและแนวตั้งตลอดการวิ่ง” แทน และในสัปดาห์ที่ 2 เป็น “วัน 15 – 20 นาที” ปรับเป็น “วันวันละ 10 – 15 นาที โดยตั้งข้อตกลงว่า ให้วันเป็น 2 แคลฯ ละ 6 คน ขณะวิ่งให้ผู้ฝึกก้าวเท้าสับช้าย ขาว ตามจังหวะเคาะ (Beat) และพูดเนื้อเพลง “เสียงไคร” ในขณะที่วิ่ง โดยเริ่มก้าวเท้าช้าย พร้อมพูดคำว่า “...เสียง...” จากนั้นเว้นจังหวะเคาะ 1 จังหวะพร้อมก้าวเท้าขาว จากนั้นให้ก้าวเท้าช้าย พร้อมพูดคำว่า “...ไคร...” สับเท้าช้ายขาวตามวรรคเพลงตามจังหวะเคาะจนจบเพลง ปฏิบัติเช่นนี้ซ้ำๆ ไปกลับมา จนครบตามเวลาที่กำหนดโดยไม่หยุดเดินและไม่วิ่งแข่งกัน จะต้องรักษาระยะเบื้องตัวทั้งแนวอนและแนวตั้งตลอดการวิ่ง”

3. เนื่องจากจังหวัดตราเป็นจังหวัดที่ฝนตกมาก ส่งผลให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการออกกำลังกายตามที่ได้วางแผนไว้ได้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้ฝึกจึงต้องปรับกิจกรรมการออกกำลังกายโดยให้นักเรียนกระโดดพร้อมกับเปล่งเสียงนับด้วยเสียงด้ำ ๆ 100 ครั้ง

4. กิจกรรมการทำสมาร์ท ขณะที่ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการดำเนินกิจกรรม การทำสมาร์ท พบรูปภาพว่า ไม่รู้จะให้นักเรียนนั่งสามริมแนวไหน才ให้ เนื่องจากในแผนดำเนินกิจกรรมไม่มีเกณฑ์ให้ผู้ปฏิบัติทราบว่าจะต้องปฏิบัติกิจกรรมนานเพียงใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการกำหนดเวลาหรือจำนวนครั้งในการทำสมาร์ทขึ้น

5. กิจกรรมฝึกการหายใจ ขณะที่ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการดำเนินกิจกรรมฝึกการหายใจ พบรูปว่า นักเรียนยังติดกับวิธีการหายใจแบบที่เคยหายใจในชีวิตประจำวัน อีกทั้งกิจกรรมฝึกการหายใจ เป็นกิจกรรมที่เป็นนามธรรม ผู้ปฏิบัติขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องของการทำหน้าที่และหลักการทำงานของอวัยวะสำคัญที่ใช้ในการหายใจ กิจกรรมไม่กำหนดเวลาที่จะปฏิบัติให้ชัดเจน ส่วนวิธีการฝึกกิจกรรมยากเกินไปไม่เหมาะสมกับการฝึกในสัปดาห์แรก ๆ นอกจากนี้ผู้ปฏิบัติต้องใช้ความรู้สึกและจินตนาการในขณะที่ทำการฝึก กิจกรรมการฝึกขาดสื่อที่จะทำให้ผู้ฝึกเข้าใจและปฏิบัติง่ายขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการปรับกิจกรรมฝึกการหายใจในสัปดาห์ที่ 1 โดยก่อนเริ่มฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยได้อธิบายอวัยวะสำคัญที่ใช้ในการหายใจ และให้นักเรียนดูภาพการหายใจเข้า การหายใจออก เพื่อให้ผู้ปฏิบัติเกิดความเข้าใจการทำหน้าที่และ

หลักการทำงานของอวัยวะสำคัญที่ใช้ในการหายใจ ขั้นตอนของการเกิดเสียงขับร้อง การหายใจเพื่อการขับร้องที่ถูกวิธี หลักการหายใจเข้าและการหายใจออกโดยใช้สื่อการฝึกด้วยลูกปุ่ง แก้วและน้ำ พร้อมทั้งนำแบบฝึกหัดที่ 1 ที่วางแผนไว้เดิม คือ “ยืนด้วยท่าทางสำหรับการขับร้อง ยกข้อศอกขึ้นในระดับหัวไหล่ ทำท่าคล้ายยกปิก ยกอกขึ้น หายใจเข้าลึก ๆ ให้ชัด โครงข่ายอยู่อย่างเดิม ต่อจากนั้นลดแขนลงวางข้างลำตัวปกติ เมื่อลดแขนลงแล้ว ให้ตรวจสอบว่า หัวไหล่ไม่เกร็ง และอกไม่ยุบ ขณะฝึกให้ผ่อนคลายกล้ามเนื้อทุกส่วน ไม่ให้เกร็ง” ข้ายไปเป็นแบบฝึกหัดที่ 5 เพื่อไว้เป็นแบบฝึกหัดในการฝึกสัปดาห์ที่ 4 หากนั่นวางแผนการฝึกกิจกรรมการหายใจแบบฝึกหัดที่ 1 ใหม่ โดยกำหนดเวลาในการปฏิบัติที่ชัดเจน คือ “ยืนด้วยท่าทางสำหรับการขับร้อง มือซ้ายเท้าขวา มือขวาบนหน้าท้องห่วงกระบังลม ยืนเท้าสะเอว เอาหลังซิดกำแพง เพื่อให้ลำตัวยึดตรงไม่งอหลัง ไม่งอไหล่ ซึ่งจะขัดขวางการหายใจที่มีประสิทธิภาพ ได้ฝึกหายใจเข้า โดยใช้สื่อการสอน ได้แก่ ลูกปุ่ง แก้วน้ำ”

กิจกรรมฝึกการหายใจ สัปดาห์ที่ 2 ปรับเปลี่ยนเพื่อให้สัมพันธ์กับสัปดาห์ที่ 1 คือ จากเดิม “ยืนด้วยท่าทางสำหรับการขับร้อง กำหนดลมหายใจโดยใช้เวลาเริ่มต้นด้วยเวลา 2 วินาที และเพิ่มเวลาจานกระทั้ง 20 วินาที” กระบวนการของการฝึกแบ่งได้ 3 จังหวะ

จังหวะที่หนึ่ง หายใจเข้า สูดลมหายใจเข้า ให้ตรงคิ่ง ไปที่ช่องห้องก่อนแล้วค่อยขยายขึ้นสู่ปอด ออกและหลังจากขยายกว้างขึ้น

จังหวะที่สอง กลั้นลมหายใจ เป็นการอัดลมในช่องห้องโดยการเกร็งกล้ามเนื้อที่หน้าท้องหรือโดยใช้การ บังคับของกล้ามเนื้อกระบังลมเพื่อให้เกิดความดันเพียงพอให้สายเสียงสั่นได้ นอกจากนี้ยังทำให้กระบังลมขยายตัวสูงขึ้นพลอยให้โครงสร้างลำคอกว้างขึ้นยิ่ง เมื่อได้รับผู้ปกครองช่วย จะยิ่งได้เสียงที่ออกมากจากคอโดยตรงและมีกังวนใส่เพราะมีการสะท้อนในลำคอช่วยอีกแรงหนึ่ง

จังหวะที่สาม หายใจออก เป็นการผ่อนลมหายใจออกเป็นเสียง “S” (ถ้าเป็นในขณะร้องเพลง จังหวะนี้จะเป็นจังหวะที่เสียงออกมาก) ต้องควบคุม ด้วยกล้ามเนื้อกระบังลมอย่างสม่ำเสมอ ให้ลมออกมากน้อยตามความต้องของเสียงที่ต้องการ ต้องอยู่ระหว่างไม่ปล่อยมากเกินไปมิฉะนั้น จะทำให้ลมหมดเสียก่อนหรือไม่ก็เมื่อเหลือน้อยเกินกว่าสามารถประคองเสียงอยู่ได้จนจบประโยค

ครั้งที่	1	2	3	4	5	6	7	8
หายใจเข้า	4 วินาที	4 วินาที	6 วินาที	6 วินาที	8 วินาที	8 วินาที	10 วินาที	10 วินาที
กลืนลมหายใจ	3 วินาที	3 วินาที	3 วินาที	3 วินาที	3 วินาที	3 วินาที	3 วินาที	3 วินาที
หายใจออก	6 วินาที	8 วินาที	10 วินาที	12 วินาที	14 วินาที	16 วินาที	18 วินาที	20 วินาที

ข้ายไปเป็นแบบฝึกหัดที่ 6 เพื่อໄວเป็นแบบฝึกหัดในการฝึกสักปด้าห์ที่ 4 จากนั้นวางแผนการฝึก กิจกรรมการหายใจแบบฝึกหัดที่ 2 ใหม่ โดยยืนตัวยืนตัวหางสำหรับการขับร้อง มือซ้ายเท้าสะเอว มือขวาบนหน้าห้องช่วงกระบงลม ยืนเท้าสะเอว เอ่าหลังชิดกำแพง เพื่อให้ลำตัวยืดตรง ไม่งอ หลัง ไม่งอไหล่ ซึ่งจะชัดขึ้นจากการหายใจที่มีประสิทธิภาพได้ หายใจเข้าให้ส่วนหน้าห้องป้อง ขึ้นมา (เปรียบเหมือนกับลูกโป่งที่พอง) เก็บลมไว้ตามเวลาในตาราง หายใจออกเป็นเสียง “S” ให้ส่วนหน้าห้องยุบลงมา (เปรียบเหมือนกับลูกโป่งที่เฟ้น)

6. กิจกรรมฝึกการหายใจ ขณะที่ผู้วัยรุ่นดำเนินการตามแผนกิจกรรมฝึกการหายใจ แบบฝึกหัดที่ 6 พบร่วมกับนักเรียนต้องใช้ความพยายามและอดทนมากเป็นพิเศษ เนื่องจากกิจกรรมใช้เวลานานถึง 20 วินาที ในช่วงวันแรกและวันที่ 2 นักเรียนจะปฏิบัติได้ไม่ครบตามเวลาที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้ฝึกจึงปรับกิจกรรมให้ใช้เวลาเพียงแค่ 14 วินาที

วันที่ 1 - 2

ครั้งที่	1	2	3	4	5	6	7
หายใจเข้า	2 วินาที	4 วินาที	6 วินาที	8 วินาที	10 วินาที	12 วินาที	14 วินาที
กลืนหายใจ	2 วินาที	4 วินาที	6 วินาที	8 วินาที	10 วินาที	12 วินาที	14 วินาที
หายใจออก	2 วินาที	4 วินาที	6 วินาที	8 วินาที	10 วินาที	12 วินาที	14 วินาที

เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้วในเวลา 14 วินาทีได้แล้ว วันที่ 3 และวันที่ 4 จึงฝึกตามแผนเดิมที่ได้ วางไว้ คือ 20 วินาที สังเกตุนักเรียนปฏิบัติได้ง่ายขึ้น

ครั้งที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
หายใจเข้า	2 วินาที	4 วินาที	6 วินาที	8 วินาที	10 วินาที	12 วินาที	14 วินาที	16 วินาที	18 วินาที	20 วินาที
กลืน	2 วินาที	4 วินาที	6 วินาที	8 วินาที	10 วินาที	12 วินาที	14 วินาที	16 วินาที	18 วินาที	20 วินาที
หายใจออก	2 วินาที	4 วินาที	6 วินาที	8 วินาที	10 วินาที	12 วินาที	14 วินาที	16 วินาที	18 วินาที	20 วินาที

7. กิจกรรมฝึกเปล่งเสียง ไม่มีเกณฑ์ให้ผู้ปฏิบัติทราบว่าจะต้องปฏิบัติกิจกรรมตาม CD กี่เที่ยวหรือจะใช้เวลานานเท่าไร ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดเวลาในการฝึก โดยให้ฝึกแบบฝึกหัดละ 1 เที่ยว

8. กิจกรรมฝึกโสตประสาท ไม่มีเกณฑ์ให้ผู้ปฏิบัติทราบว่าจะต้องปฏิบัติกิจกรรมนานเพียงใด อีกทั้งกิจกรรมที่ได้วางแผนไว้ยากเกินไปสำหรับผู้ที่เริ่มฝึก ส่งผลให้เป็นอุปสรรคในการฝึก ผู้วิจัยจึงทำการปรับกิจกรรมจากยืนด้วยท่าทางสำหรับการขับร้อง เปิดไฟล์ ยกอก ขยายซี่โครง หายใจลึก และหดห้องเพื่อเปล่งเสียงร้อง

โอด เร โอด

โอด เร มี เร โอด

โอด เร มี ฟ่า มี เร โอด

โอด เร มี ฟ่า โซ ฟ่า มี เร โอด

โอด เร มี ฟ่า โซ ล่า โซ ฟ่า มี เร โอด

โอด เร มี ฟ่า โซ ล่า ที ล่า โซ ฟ่า มี เร โอด

ปรับแผนการฝึกโดยยืนด้วยท่าทางสำหรับการขับร้อง เปิดไฟล์ ยกอก ขยายซี่โครง หายใจลึก และหดห้องเพื่อเปล่งเสียงร้องบันไดเสียงเมเจอร์ขาขึ้นและลงโดยใช้ โอด เร มี ฟ่า โซ ล่า ที โอด ที ล่า โซ ฟ่า มี เร โอด ร้องด้วยจังหวะและความเร็วปานกลาง (ร้องโน้ตตัวละ 1 จังหวะ) การร้องแบบฝึกนี้ จะช่วยให้นักร้องคุ้นเคยกับบันไดเสียงเมเจอร์มากขึ้น โดยในขณะร้องให้ฟังเสียง Piano คลอตอนพร้อมทั้งให้สังเกตโน้ตตัวที่ 3 – 4 คือ มี – ฟ่า และตัวที่ 7 – 8 คือ ที – โอด ว่าเป็นครื่งเสียง

ขณะร้องให้ฝึกใช้สัญลักษณ์มือ (Handsigns) และขณะฝึกให้ผ่อนคลายล้ามเนื้อ ไม่ให้เกร็งออกเสียงเบา ๆ เพื่อตรวจสอบเสียงของตนเองว่าร้องตรงกับเสียง Piano ที่ครูผู้ฝึกคัดตามให้ขณะร้องและจะได้ฟังเสียงเพื่อนใกล้เคียงด้วย ฝึกปฏิบัติซ้ำไปมา 2 เที่ยว

9. กิจกรรมการฝึกซ้อม เป็นกิจกรรมที่ปล่อยอิสระให้ผู้ปฏิบัติได้ฝึกบทหวานกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ฝึกมาตั้งแต่ต้น อีกทั้งแผนดำเนินการจัดกิจกรรมการฝึกซ้อม ไม่มีกฎเกณฑ์หรือการควบคุมในการฝึก ทำให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้ฝึกโดยเฉพาะกับนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความรับผิดชอบน้อย ปล่อยเวลาให้เปล่าประโยชน์ไปแทนที่จะรวมกลุ่มกับเพื่อนเพื่อฝึกซ้อม กลับเป็นช่วงเวลาให้นักเรียนจับกันคุยกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดให้มีการทดสอบหลังจากปล่อยให้นักเรียนได้ใช้เวลาฝึกซ้อมไปสักพัก และปิดห้องกิจกรรมด้วยการให้นักเรียนร้องเพลงกับดนตรีประกอบ (Karaoke) โดยนำทักษะต่างๆ ที่ได้ฝึกมา มาฝึกใช้ในบทเพลง

10. กิจกรรมบางกิจกรรมขาดความสมบูรณ์แบบ เนื่องจากต้องอาศัยล้ามเนื้อที่อยู่ในสภาพที่ผ่อนคลายไม่ตึงเครียด เช่นกิจกรรมการหายใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องเพิ่มกิจกรรมการผ่อนคลายเข้าไปแทรกก่อนเริ่มฝึกกิจกรรมการหายใจในรอบต่อไป

11. หลังจากผ่านการฝึกไป 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า นักเรียนชอบพูดคุยกันเสียงดัง รวมทั้งชอบตะโกนคุยกัน ขาดความตระหนักในการคุ้laและสุขภาพของตนเอง อีกทั้งบริบทของจังหวัดตราด เป็นจังหวัดที่ฝนตกมากและอากาศเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้สุขภาพของนักเรียนไม่พร้อมที่จะฝึก สร่งผลให้นักเรียนขาดเรียนไม่สามารถมาร่วมกิจกรรมได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นคุณค่าของอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียง โดยขออธิบายแหล่งกำเนิดเสียงพร้อมทั้งให้คุณภาพ เส้นเสียงและชั้ม Video Stroboscopy of the Vocal Cord จากเว็บไซด์

<http://aumootoo.wordpress.com/2009/06/08/vocal-cord>

12. จากการสังเกตกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแต่ละสัปดาห์ พบร่วมกิจกรรมเมื่อไฝึกตามกิจกรรมไปแล้วไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ หรือไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจะทำการปรับปรุงแผนงานเมื่อฝึกกิจกรรมในแต่ละวันเสร็จ จากนั้นจึงดำเนินกิจกรรมขั้นต่อไป

13. ผู้วิจัยเป็นครูผู้ฝึกและขณะเดียวกันต้องเป็นผู้บันทึกการสังเกตในขณะฝึกในแต่ละวันด้วย ทำให้การบันทึกขาดความละเอียด จึงต้องมาบันทึกรายละเอียดอีกครั้งจาก VDO

14. จากการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมภาคสนาม ผู้วิจัยสังเกตว่า นักเรียนจะไม่ค่อยอยอยากมาฝึก ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการเสริมแรงโดยจะมีรางวัลให้สำหรับนักเรียนที่มาตรงเวลาและใน 1 สัปดาห์ไม่เคยขาดการเข้าร่วมกิจกรรมเลย

15. การเก็บข้อมูลภาคสนาม นักจากใช้วิธีการสังเกตของผู้วิจัยเป็นหลักแล้ว ผู้วิจัยควรใช้การสอบถามกลุ่ม ให้กู้มเป็นส่วนหนึ่งในการเสนอแนะและเป็นผู้ตัดสินว่าสามารถทำกิจกรรมอะไรได้บ้าง ทำกิจกรรมอะไรไม่ได้บ้าง

จากการประชุม ผู้วิจัยทำหน้าที่ดำเนินการสนทนเพื่อสรุปกิจกรรมในรอบที่ 1 โดยสอบถามกลุ่มถึงกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติผ่านไปใน 9 สัปดาห์ว่า กิจกรรมการฝึกซ้อมเพลงทั้ง 6 กิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกไป นักเรียนมีปัญหาหรืออุปสรรคหรือข้อเสนอแนะอย่างไร และกิจกรรมสามารถพัฒนาคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ตามที่ได้ตั้งเป้าประสงค์ไว้อย่างไร สามารถสรุปเป็นรายกิจกรรมได้ ดังนี้

1. ในส่วนของกิจกรรมการออกกำลังกาย ผู้วิจัยได้ชี้แจงในที่ประชุมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย ได้แก่ ความยั่น ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ต่อที่ประชุม จากการสนทนาร่วมกับนักเรียนในกระบวนการปฎิบัติกิจกรรมของนักเรียนก่อนมีการปรับเปลี่ยน กิจกรรม พบว่า ก่อนเข้ารับการฝึกนักเรียนไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย ทำให้เหนื่อยเร็ว และไม่อยากออกกำลังกาย ส่งผลให้กิจกรรมการออกกำลังกายไม่สามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ได้ ดังตัวอย่างของนักเรียนรหัสที่ 2 กล่าวว่า “....ไม่ค่อยได้ออกกำลังกายรู้สึกเหนื่อยมาก....” นักเรียนรหัสที่ 1 กล่าวว่า “....ไม่ชอบวิ่ง เลยเกลี้ยงทำเป็นเจ็บขา....” นักเรียนรหัสที่ 12 กล่าวว่า “....ครูให้หนูวิ่งนานเกินไป หนูเหนื่อยก็เลยเดินคุยกันไปเรื่อย ๆ” แต่เมื่อได้ปรับ กิจกรรม นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกายได้ชื่น จากนั้นผู้วิจัยสอบถามนักเรียนว่า “....กิจกรรมที่ปรับส่งผลในด้านการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือไม่....” นักเรียนรหัสที่ 3 กล่าวว่า “....กิจกรรมที่ปรับส่งผลให้เห็นถึงพัฒนาการในด้านการพัฒนาคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ที่ผู้วิจัยได้ชี้แจงอย่างชัดเจน ด้านความสามัคคีมีด้านวินัยมี รวมทั้งด้านความยั่น อดทน....” “....ใช่ครับ หนูฝึกวิ่งตั้งนาน ทำชำไปช้านานกว่าจะวิ่งได้พร้อมกับเพื่อนเกือบจะทนไม่ไหวอยู่แล้ว เนี่ยะ....” นักเรียนรหัสที่ 2 กล่าวเสริม จากนั้น ผู้วิจัยถามที่ประชุมกู้มว่า “....แล้วกิจกรรมการออกกำลังกายที่ได้ปฏิบัติไปส่งผลในด้านการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่นอีกหรือไม่....” นักเรียนรหัสที่ 6 กล่าวว่า “....มีค่ะ ด้านความสุภาพก็เกิด ความซื่อสัตย์ก็เกิดค่ะ พากเราต้องประพฤติตrongดื่องหน้าที่ รับรู้หน้าที่ของตนเองและพยายามปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง ไม่เอาเปรียบกัน พอกครูให้พากเราพูด “...ช้าย ขาว ช้าย....” และพูดเนื้อเพลง ทำให้พากเราพูดหรือตะโกนคุยกันไม่ได้เหมือนตอนที่ยังไม่ได้ปรับกิจกรรม....” ส่วน นักเรียนรหัสที่ 9 กล่าวว่า “....ตอนนั้นวิงผนรองเท้าก็รู้สึกเจ็บเท้าเพื่อนมีน้ำใจตาม ผนว่า

“วิ่งไห้มึน” แสดงว่ากิจกรรมนี้ก็สร้างให้คนมีนำ้ใจได้ครับ...” ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนต่อว่า “...แล้วคุณลักษณะด้านความสะอาดหละ ตรงนี้เกิดมึน...” นักเรียนรหัสหมายเลข 7 กล่าวว่า “...น่าจะเกิดครับ มนูญสีก็โล่ง สนับายนี่ไม่เครียด มันน่าจะเป็นความสะอาดได้นะครับ สะอาดใจไปครับ....” จากนั้นผู้วิจัยถามที่ประชุมกลุ่มว่า “....ที่ทุกคนร่วมแสดงความเห็นมาในที่ประชุมเห็นด้วยหรือไม่....” ที่ประชุมเห็นด้วย

2. ในส่วนของกิจกรรมการออกกำลังกาย ผู้วิจัยได้ชี้แจงในที่ประชุมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย ได้แก่ ความยั่น ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีนำ้ใจ ต่อที่ประชุม จากการสนทนารถถึงอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนก่อนมีการปรับเปลี่ยน กิจกรรม พนบว่า กิจกรรมการออกกำลังกายสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ได้วางแผนไว้ ครบถ้วนด้าน ดังคำสนทนากับผู้ช่วยผู้วิจัยที่สนทนาว่า “....กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่มองเห็น ความมีระเบียบวินัย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจน และคุณนักเรียนจะ ชอบเสียด้วยซิ....” นักเรียนรหัสที่ 12 กล่าวเสริมว่า “..... ผนชอบระหว่างกันได้แห่งอีดี เวลาวิ่งแล้วร้อง เพลงดูเท่ดี มีคนมองเยอะ....” นักเรียนรหัสที่ 11 กล่าวต่อว่า “....แต่หนูไม่ค่อยชอบวิ่ง อยากให้มี แต่การยืนเท้าอยู่กับที่เหมือนตอนสัปดาห์แรกๆ....” นักเรียนรหัสที่ 11 จึงเสนอว่า....ก็มีทั้งสอง อย่างดีแล้ว หลากหลายดี....” ผู้วิจัยจึงถามต่อในที่ประชุมว่ามีความคิดเห็นอย่างไร ผู้ช่วยผู้วิจัยจึง เสนอให้มีการยกมือออกเสียง ปรากฏว่า เสียงข้างมาก ได้แก่ ให้มีกิจกรรมการออกกำลังกาย ทั้งการวิ่งและการยืนเท้าอยู่กับที่....” จากนั้นผู้วิจัยจึงสรุปผลการออกเสียงต่อที่ประชุมกลุ่มอีกรอบ พร้อมทั้งถามที่ประชุมกลุ่มว่า “....ที่ทุกคนร่วมแสดงความเห็นมาในที่ประชุมเห็นด้วยหรือไม่....” ที่ประชุมเห็นด้วย

3. ในส่วนของกิจกรรมการทำสมาร์ตผู้วิจัยได้ชี้แจงในที่ประชุมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการทำสมาร์ต ได้แก่ ความยั่น ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีนำ้ใจ ต่อที่ประชุม จากการสนทนา พนบว่า กิจกรรมการฝึกสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ได้วางแผนไว้ครบถ้วนด้าน ดังคำสนทนากับผู้ช่วยผู้วิจัยที่สนทนาว่า “....กิจกรรมนี้ เป็นกิจกรรมที่สังเกตคุณลักษณะของนักเรียนได้ชัดเจนที่สุด เพราะเมื่อสังเกตนักเรียนจะฝึก นักเรียนร่วมฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง มีความตั้งใจ กระตือรือร้น ตื่นตัว ในการนั่งสมาธิอย่าง ต่อเนื่อง โดยเฉพาะในสัปดาห์แรกๆ ของการฝึก นักเรียนมีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและ อุปสรรคในการฝึก ปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องและตรงตามเวลา มองไปที่ไร้กีดขวางตากันพร้อม

เป็นส่วนบดี เมื่อฝึกกิจกรรมเสริjnักเรียนยิ่มแย้มแจ่มใส และแสดงความเอื้ออาทรต่อ กัน...."

จากนั้นผู้วิจัยได้เสนอแนะต่อคัวยว่าถ้าที่ว่า "...กิจกรรมนี้มีจุดอ่อนตรงที่ไม่ระบุระยะเวลาหรือจำนวนครั้งในการฝึกทั้ง ทำให้ต้องแก้ปัญหาโดยกำหนดเวลาในการฝึกของสัปดาห์แรกขึ้นมาเอง โดยครั้งแรกกำหนดเวลา 3 นาที และในสัปดาห์ที่สอง กำหนดให้ปฏิบัติช้าๆ จำนวน 3 ครั้ง แต่จากการสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนแล้วเห็นว่าน้อยเกินไป จึงขอเปลี่ยนเป็น 5 นาที ใน การฝึกสัปดาห์แรก และปฏิบัติช้าๆ 5 ครั้งในสัปดาห์ที่ 2 และสัปดาห์ต่อๆ ไป..." นักเรียนรหัสที่ 11 เสริมนว่า "...เป็นกิจกรรมเดียวกับที่ฝึกเหมือนจะง่ายแต่ไม่ง่าย อย่างจะลืมตามาหลายรอบ แล้วแต่ไม่ถูก กลัวลืมตามาแล้วเจอลูกค้ารุ..." นักเรียนรหัสหมายเลข 12 กล่าวต่อว่า "...ผ่านช่วง กิจกรรมนี้ไม่เหนื่อยดี๊ดี ยิ่งในสัปดาห์หลังๆ รู้สึกเวลาในการฝึกไม่นานเหมือนสัปดาห์แรกๆ ..." "...จากนั้นผู้วิจัยถามที่ประชุมกลุ่มว่า "...ที่ทุกคนร่วมแสดงความเห็นมา ในที่ประชุมเห็นด้วย หรือไม่...." ที่ประชุมเห็นด้วย

4. ในส่วนของกิจกรรมฝึกการขาย ผู้วิจัยได้ชี้แจงในที่ประชุมถึงคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมฝึกการขาย ได้แก่ ความขยัน ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ต่อที่ประชุม จากการสนทนาระบุประสรุกในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนก่อนมีการปรับเปลี่ยน กิจกรรม พนว่า นักเรียนขายใจไม่ถูกต้องเนื่องจากนักเรียนยังติดกับวิธีการขายใจแบบที่เคยขายใจ ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งกิจกรรมยกเกินไปสำหรับการเริ่มต้นฝึกและกิจกรรมต้องอาศัยความรู้สึก จินตนาการส่วนหนึ่ง ทำให้นักเรียนเกิดความท้อถอยในการฝึก ดังคำกล่าวของนักเรียนรหัสที่ 11 กล่าวว่า "...ขายใจงักไม่เห็นเหมือนครูสักที..." นักเรียนรหัสที่ 9 กล่าวว่า "...กลั้นขายใจได้ไม่ ค่อยนาน รู้สึกเหมือนจะขาดใจ..." นักเรียนรหัสที่ 1 กล่าวว่า "...กิจกรรมยาก เพียงสัปดาห์แรกเอง ขอย้ายๆ หน่อยไม่ได้หรือคะครู..." ผู้วิจัยกล่าวเพิ่มเติมว่า "...อาจเป็นเพราะกิจกรรมฝึกการขายใจ เป็นกิจกรรมที่เป็นนามธรรม นักเรียนขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องของการทำงานที่และ หลักการทำงานของอวัยวะสำคัญที่ใช้ในการขายใจ กิจกรรมไม่กำหนดเวลาที่จะปฏิบัติให้ชัดเจน นอกจากนั้นนักเรียนต้องใช้ความรู้สึกและจินตนาการในขณะที่ทำการฝึก อีกทั้งกิจกรรมการฝึกขาด สื่อที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติง่ายขึ้นและการสังเกต ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ากล้ามเนื้อของ นักเรียนไม่ค่อยผ่อนคลายเท่าที่ควร อาจส่งผลให้หายใจได้ไม่สมบูรณ์...." จากนั้นผู้ช่วยผู้วิจัย กล่าวว่า "...จากการสังเกต พนว่า นักเรียนที่ปฏิบัติเสร็จแล้วจะคุยกันรบกวนสามารถสนับสนุนเพื่อนที่ปฏิบัติ ยังไม่เสร็จ..." แต่เมื่อได้ปรับกิจกรรม นักเรียนรหัสที่ 11 ได้แสดงความคิดเห็นว่า "...รู้สึกง่ายขึ้น พอทำได้ไม่ยากเหมือนครั้งแรก..." นักเรียนรหัสที่ 3 กล่าวว่า "...สนุกดีค่ะครู โดยเฉพาะเวลาฝึก ขายใจแล้วหน้าห้องขับเข้าขับออก...." นักเรียนรหัสที่ 11 ได้แสดงความคิดเห็นว่า "...ชอบ

กิจกรรมการหายใจเหมือนลูกโป่ง น่าจะมีการแบ่งขั้นกันว่า ใครหายใจได้นานที่สุดแล้วให้ครูมีรางวัลแจกสำหรับคนชนะ....” จากนั้นผู้วิจัยสอบถามนักเรียนว่า “....กิจกรรมที่ปรับส่งผลในด้านการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือไม่....” นักเรียนรหัสที่ 4 กล่าวว่า “....กิจกรรมที่ปรับส่งผลให้เห็นถึงพัฒนาการในด้านความยั่งยืน คือ พวกรเราต้องใช้ความอดทนมาก เพื่อฝึกหายใจให้ได้แม้จะปฏิบัติได้ไม่ครบตามตารางเวลาที่กำหนด.....” นักเรียนรหัสที่ 9 กล่าวว่า “....ด้านความสามัคคี มีวินัย และด้านความสะอาดครัวบ้าน เพราะเราต้องปฏิบัติไปด้วยเวลาที่กำหนดพร้อม ๆ กัน ทำให้เกิดความสามัคคี เราสามารถช่วยเหลือกัน สนับสนานกัน แม้จะมีปัญหาน้อยใหญ่ ก็รับมือได้ ทุกคนรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ที่สำคัญเรามีปฏิสัมพันธ์กับกัน สนับสนานกัน แม้จะมีปัญหาน้อยใหญ่....” นักเรียนรหัสหมายเลข 10 กล่าวว่า “....ด้านความซื่อสัตย์ กับความมีน้ำใจค่าครู เวลาที่เพื่อนปฏิบัติไม่ได้ หนูก็เข้าไปช่วยแนะนำ และทุกคนก็พยายามจะหายใจให้ครบตามที่ได้กำหนดไว้ ไม่มีใครรีบโกรธ เพราะเวลาหายใจไม่ไหว ทุกคนจะออกเสียง “เอ้อ” ดังมาก....” จากนั้นผู้วิจัยถามว่า “...แล้วความสุภาพหละเกิดหรือไม่ นักเรียนรหัสที่ 11 กล่าวว่า “....เกิดชัวร์ค่าครู เวลาที่เราปฏิบัติไม่ถูก แล้วครูหรือเพื่อนมาติเราก็นำมาปรับปรุงแก้ไข อย่างดี” จากนั้นผู้วิจัยแจ้งว่า “ครูได้ยินเวลาพากเพียรคุยกันยังมีคำไม่สุภาพอยู่ ในข้อนี้นักเรียนต้องพยายามปรับให้มากขึ้นนะ เวลาอยู่ด้วยกันหลาย ๆ คนเป็นธรรมชาติที่อาจจะคุยกันสนุกปากไปหน่อย นักเรียนต้องระวังคำพูดด้วย....” นักเรียนรหัสที่ 1 กล่าวว่า “...แบบฝึกหัดฝึกหายใจ ทำได้หมด ยกเว้นแบบฝึกหัดที่ 6 รู้สึกว่ายาก....” นักเรียนรหัสที่ 2 กล่าวเสริมว่า “...จริงค่าครู....” ผู้วิจัยกล่าวเพิ่มเติมว่า “... อีกหน่อยนักเรียนจะปฏิบัติได้เก่งขึ้น ต้องใช้เวลา แต่ครูก็ปรับกิจกรรมโดยค่อย ๆ เพิ่มเวลาไปทีละน้อย ๆ แล้วนักเรียนรู้สึกปฏิบัติได้ง่ายขึ้นหรือไม่....” นักเรียนรหัสที่ 6 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “...ง่ายขึ้นค่ะ และพอฝึกบ่อย ๆ ใช้ระยะเวลาต่อเนื่องกันหนูรู้สึกว่าเราทำได้ง่ายขึ้นจริงอย่างที่ครูบอกค่ะ....” จากนั้นผู้วิจัยถามที่ประชุมกลุ่มว่า “....ที่ทุกคนร่วมแสดงความเห็นมาในที่ประชุม เห็นด้วยหรือไม่....” ที่ประชุมเห็นด้วย

5. กิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียง ผู้วิจัยได้ชี้แจงในที่ประชุมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียง ได้แก่ ความยั่งยืน ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจต่อที่ประชุมจากการสนทนารูปแบบอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนก่อนมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมพบว่า ในช่วงแรกนักเรียนแสดงอาการอายไม่กล้าฝึก ขณะฝึกหัวเราจะอยู่ต่ำลงเวลาขณะเปลี่ยนเสียงนักเรียนหายใจไม่ถูกต้อง ขาดความตั้งใจ ขณะปฏิบัติไปกี๊หัวเราไป กิจกรรมฝึกเปลี่ยนเสียงสามารถพัฒนาคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ที่ได้วางแผนไว้ครบถ้วนด้าน ดังคำสอนทนา

ของผู้ช่วยผู้วิจัยที่สันหนาว่า “....กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่มุ่งเห็นการเกิดความสามัคคีและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจน....” นักเรียนรหัสที่ 10 กล่าวเสริมว่า “.....ใช่ครู โดยเฉพาะการที่ต้องยอมรับฟังคำวิจารณ์จากครู การที่ต้องประพฤติตrongต่อหน้าที่ รับรู้หน้าที่จะฝึกว่าบทบาทของเราต้องเป็นผู้นำหรือผู้ตามและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง อีกทั้งการปฏิบัติได้อย่างพร้อมเพรียง....” นักเรียนรหัสที่ 8 กล่าวเพิ่มเติมว่า “.....นอกจากที่นักเรียนรหัสที่ 10 กล่าว หน่วยะจะที่ฝึกเปล่งเสียง หนูต้องมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว มีความตั้งใจในการเปล่งเสียง เพื่อให้เสียงที่เปล่งออกมากเหมือน CD ที่ได้รับฟังและรู้จักที่จะปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง แสดงว่าการฝึกก็ทำให้เกิดความเข้มข้น....” นักเรียนรหัสที่ 9 กล่าวเพิ่มเติมว่า “....ด้านความซื่อสัตย์และความมีน้ำใจ ก็เกิดค่า เพราะเราต้องช่วยกันเปล่งเสียงไม่เอาเปรียบกัน อีกทั้งต้องรู้จักช่วยแนะนำให้กันเพื่อร่วมฝึกที่ออกแบบเสียงไม่ถูกต้อง....” นักเรียนรหัสที่ 2 กล่าวต่อว่า “....การที่เราต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบของการฝึกได้เป็นอย่างดี เป็นการบ่งบอกถึงการเป็นคนมีวินัย ให้เหมือนกันนะจะ....” จากนั้นผู้วิจัยถามขึ้นว่า “....แล้วความสุภาพและความสะอาดเกิดขึ้นในขณะฝึกกิจกรรมเปล่งเสียงหรือไม่ นักเรียนรหัสหมายเลข 12 รีบพูดขึ้นทันทีว่า “....เกิดจะครู เพราะเราเก็บคุณกันอย่างดี มีความสนุกสนาน ยิ้มแย้มแจ่มใส่ต่อกัน โดยเฉพาะเวลาจะพูดกับเพื่อน หมุนพ้ายามที่จะไม่พูด ภู มีง กับเพื่อนจะ เวลา แต่งกายมาฝึกซ้อมผสมกันเพื่อน ๆ ก็แต่งตัวเหมาะสมกับการฝึก นอกจากนี้พากเราจะช่วยกันดูแล รักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่และอุปกรณ์การฝึก ครูเห็นมีจะ อย่างวันนี้ห้องสะอาด อุปกรณ์ก็เรียบร้อยด้วย....” จากนั้นผู้วิจัยถามที่ประชุมกลุ่มว่า “....ที่ทุกคนร่วมแสดงความเห็นมา ในที่ประชุมเห็นด้วยหรือไม่....” ที่ประชุมเห็นด้วย

6. ใบสั่นของกิจกรรมฝึกโสตประสาท ผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินที่ประชุมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมฝึกโสตประสาท ได้แก่ ความเข้มข้น ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ต่อที่ประชุม จากการสันหนาถึงอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนก่อนมีการปรับเปลี่ยน กิจกรรม พน บว า กิจกรรมไม่มีเกณฑ์ให้ผู้ปฏิบัติทราบว่าจะต้องปฏิบัติกิจกรรมนานเพียงใด อีกทั้ง กิจกรรมที่ได้วางแผนไว้ยากเกิน ไปสำหรับผู้ที่เริ่มฝึก ผู้วิจัยจึงถามนักเรียนว่า “....สำหรับนักเรียน ได้ฝึกกิจกรรมแล้วเป็นอย่างไร....” นักเรียนรหัสที่ 12 กล่าวว่า “....หมุนจำเสียงโน๊ตไม่ได้จะ โน๊ตมัน หลายตัวเหลือเกิน....” ผู้วิจัยจึงถามนักเรียนรหัสที่ 12 ต่อว่า “....แล้วที่ครูปรับกิจกรรมในวันต่อมา นักเรียนได้ฝึกแล้วเป็นอย่างไรบ้าง....” นักเรียนรหัสที่ 12 กล่าวว่า “....ง่ายขึ้นจากเดิมมากเลยจะ....” นักเรียนรหัสที่ 2 กล่าวเสริมว่า “....หนูชอบแบบวันที่สองมากกว่า ร้องและจำง่ายดีค่ะ....” จากนั้น ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนว่า “....กิจกรรมที่ปรับส่งผลในด้านการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หรือไม่....” นักเรียนที่ 9 กล่าวว่า “....กิจกรรมที่ปรับส่งผลให้เห็นถึงพัฒนาการ ในด้านความขยัน คือ อย่างตัวผม ไม่เคยร้องเพลงให้ใครฟัง ร้องก็ไม่ค่อยเป็น ร้องเท่าไรเสียงก็ไม่ตรงกับเพื่อนชาติ ต้องทุ่มเทฝึกซ้อม ต้องใช้ความอดทน ไม่ย่อห้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึกมากกว่า คนอื่น ๆ.....” นักเรียนรหัสที่ 3 กล่าวเสริมว่า “....หนูต้องขับฝึกซ้ำบ่อย ๆ ค่ะครู เพราะร้อง ไม่ค่อยตรงกับเสียงร้องของเพื่อน ๆ....” นักเรียนรหัสหมายเลข 7 กล่าวต่อว่า “....ด้านความสามัคคี และความมีวินัย ครับครู เพราะเราต้องออกเสียงไปพร้อม ๆ กัน เวลาออกเสียงทุกคนก็ต้องมีวินัย ในเรื่องของการปฏิบัติดนใน การร้องเพลง....” “....“จริงด้วยค่ะครู เราปฏิบัติกิจกรรมเสร็จตามเวลา ที่กำหนด มาฝึกซ้อมก์ตรงตามเวลา มีวินัยในเรื่องของการที่ต้องจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกก่อน การฝึก ไม่ต้องให้ครูเตือน....” นักเรียนรหัสหมายเลข 6 กล่าว “.... ครูขาด้านความสามัคคีก็เกิดค่ะ เพราะหนูคิดว่าพวกรเราต้องเปิดใจกว้างรับฟังเสียงของเพื่อนและ Piano ที่ครูบรรเลงคลอตามให้ฟัง เพื่อให้เราออกเสียงได้ถูกต้อง และต้องใจกว้างรับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ อย่างเช่นกิจกรรม การออกกำลังกายที่ให้มีการลงมติเลือกบทเพลงและผู้นำในการออกกำลังกาย....” “....จริงด้วย อะ เราได้ฝึกเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักปรับตัวไม่เอาความคิดของตนเองเป็นใหญ่ รู้จักปรับตัวเพื่อยู่ร่วมกันอย่างสันติ ทำให้เรามีปฏิสัมพันธ์ด้วยกัน...” นักเรียนรหัสที่ 11 กล่าวว่า “....ด้าน ความชื่อสัตย์ กับความมั่น้ำใจ ค่ะครู พวกราไม่มีใครเอาเบร์ยนไครช่วยกันออกเสียงร้องและ ปฏิบัติกิจกรรมโสดประสาททุกคน ไม่มีใครขี้โกง มีแต่ช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะหนู เพื่อนด้วยหัวใจ สอนเรื่องการใช้สัญลักษณ์มืออยู่บ่อย ๆ ค่ะ....” จากนั้นผู้วิจัยถามที่ประชุมกลุ่มว่า “....มีอะไรเสนอ ความคิดเห็นอีกหรือไม่ ถ้าไม่ ที่ทุกคนร่วมแสดงความเห็นมาในที่ประชุม เห็นด้วยหรือไม่....” ที่ประชุมเห็นด้วย

7. กิจกรรมการฝึกซ้อม เป็นกิจกรรมที่ปล่อยอิสระ ให้ผู้ปฏิบัติได้ฝึกทบทวนกิจกรรม ต่าง ๆ ที่ได้ฝึกมาตั้งแต่ต้น อีกทั้งแผนการจัดกิจกรรมการฝึกซ้อม ไม่มีกฎเกณฑ์หรือการควบคุม ใน การฝึก ทำให้ผู้ปฏิบัติโดยเฉพาะกับผู้ปฏิบัติที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความรับผิดชอบ น้อย ปล่อยเวลาให้เปล่าประโยชน์ไป แทนที่จะรวมกลุ่มกันเพื่อนเพื่อฝึกซ้อม กลับเป็นช่วงเวลาให้ผู้ปฏิบัติบังคับกุญแจกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดให้มีการทดสอบหลังจากปล่อยให้นักเรียนได้ใช้วремาฝึกซ้อมไปสักพัก และปิดท้ายกิจกรรมด้วยการให้นักเรียนร้องเพลงจากคันทรีประกอบเพลง (Karaoke) โดยนำทักษะต่าง ๆ ที่ได้ฝึก มาฝึกใช้ในบทเพลง จากนั้นผู้วิจัยสอบถามนักเรียนว่า “....กิจกรรมที่ปรับແล้า ส่งผลในด้านการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือไม่....” นักเรียนรหัสที่ 12 กล่าวว่า “....กิจกรรมที่ปรับແล้า ส่งผลให้เห็นถึงพัฒนาการในด้านความขยัน คือ พวกรา ต้องขับซ้อมมากขึ้น นั่นคุยกันไม่ได้แล้ว เพราะเดียวเวลาครุฑสอน จะทำไม่ได้.....” นักเรียนรหัส

ที่ 11 กล่าวเสริมว่า "...ทำให้หนูต้องขยับฝึกซ้อมและต้องกระตือรือร้นที่จะซ้อม กลัวครูเรียกสอบแล้วทำไม่ได้ อายเพื่อน...." นักเรียนรหัสที่ 7 กล่าวต่อว่า "...ด้านความสามัคคี ด้านความมีน้ำใจ และความมีวินัย ครับครู เพราะเราต้องช่วยเหลือกัน เวลาที่เพื่อนปฏิบัติไม่ได้ และที่สำคัญผู้ว่าถ้าเราไม่มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเราจะจะปฏิบัติไม่ได้ เพราะกิจกรรมนี้ครูจะไม่ได้มาแนะนำหรือคุ้ยเลตักเดือนเรา เราต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง....." "...จริงด้วยครับครู หนูว่ากิจกรรมนี้ที่ฝึกคุณธรรมได้หลายอย่างนะครับ อย่างเช่นด้านความสุภาพ เวลาที่เพื่อนให้คำติชม เรายังต้องยอมรับฟังคำติชมจากเพื่อนด้วยความรู้สึกที่ดี ด้านความสะอาด ก็อีกจิตใจเราที่ต้องดีต่อเพื่อน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน...." นักเรียนรหัสที่ 4 กล่าวเสริมว่า "...ด้านความขยันก็เกิดครับครู เพราะเราประพฤติตรงต่อหน้าที่ รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง แม้จะไม่มีคุณครูมาคอยกำชับก็ตาม..." นักเรียนรหัสที่ 12 กล่าวว่า "...กิจกรรมทุกกิจกรรมที่ฝึกสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้ทุกด้าน เช่น ทำให้เราทุกคน ได้รู้จักความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการฝึก รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความรับผิดชอบมากขึ้น รู้จักแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง เมื่อก่อนผิดพลาด ใจดี ใจด้วย พูดจาไม่สุภาพ แต่หลังจากได้ฝึกกิจกรรม แต่ละกิจกรรมทำให้ผู้ดูแลจำนวนมากเลยอะ...." นักเรียนรหัสที่ 9 กล่าวเสริมว่า "...สำหรับผม ผู้คิดว่าทุกกิจกรรมทำให้ผมไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบเพื่อน รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้จักรักษาคำพูดของตนเองมากขึ้นจากแต่ก่อนมาก...." นักเรียนรหัสที่ 2 กล่าวเสริมว่า "...หนูก็คิดเหมือนนักเรียนรหัสที่ 9 ค่ะ เมื่อก่อนหนูไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ พูดแล้วก็ไม่ค่อยทำตามคำพูด แต่ตอนนี้รู้สึกว่าตัวเองประพฤติตัวดีขึ้น เวลาพูดอะไรแล้วทำตามคำพูดมากขึ้น...." จากนั้นผู้วิจัยถามกลุ่มนักเรียน มีใครจะแสดงความคิดเห็นอีกหรือไม่ นักเรียนรหัสที่ 5 กล่าวว่า "...สำหรับหนู ทุกกิจกรรมเปลี่ยนแปลงหนูไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อก่อนหนูไม่ค่อยมีเพื่อนทำให้หนูไม่ชอบมาโรงเรียน แต่ตั้งแต่ได้มาทำกิจกรรม ได้รู้จักและสนิทกับเพื่อน ๆ ทำให้หนูรู้สึกมีค่าและมีคนที่รักเรามากขึ้น...."

นักเรียนรหัสที่ 8 เสริมขึ้นว่า "...เหมือนหนูกับเพื่อนรหัสหมายเลข 4 เลย เมื่อก่อนเราสองคนชอบหุ่นเรียน แต่ตั้งแต่มาฝึกกิจกรรม ทำให้เราต้องมาโรงเรียนทุกวัน..." "...สำหรับผมไม่ชอบร้องเพลง แต่ต้องมาฝึกกิจกรรมร้องเพลง ช่วงแรก ๆ ผมอึดอัดไม่ค่อยกล้าแสดงออก แต่ได้กำลังใจและคำแนะนำจากเพื่อนร่วมฝึกหลาย ๆ คน ทำให้มีกำลังใจ รู้จักปรับตัวและกล้าปฏิบัติมากขึ้น แต่ถึงร้องเพลงไม่ค่อยได้อยู่เหมือนเดิมครับ...." นักเรียนรหัสที่ 9 กล่าว จากนั้นนักเรียนรหัสที่ 10 กล่าวว่า "...สำหรับหนูการได้ฝึกกิจกรรมแต่ละกิจกรรมทำให้ได้เห็นน้ำใจ และความห่วงใยของเพื่อนมากขึ้น ทุกคนช่วยเหลือกันไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการช่วยกันดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยของอุปกรณ์และสถานที่ การรู้จักดูแลร่างกายตนเอง ทุกคนเปลี่ยนไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้น...." นักเรียนรหัสที่ 3 กล่าวขึ้นว่า "...ต่อไปเราไม่ได้มีฝึกกิจกรรมแล้ว คงคิดถึงน่าคุย

จากนั้นผู้วิจัยถามที่ประชุมกลุ่มว่า “....มีอะไรจะเพิ่มเติมอะไรอีกหรือไม่ ถ้าไม่มี ที่ทุกคนร่วมแสดงความเห็นมา ในที่ประชุมเห็นด้วยหรือไม่...” ที่ประชุมเห็นด้วย

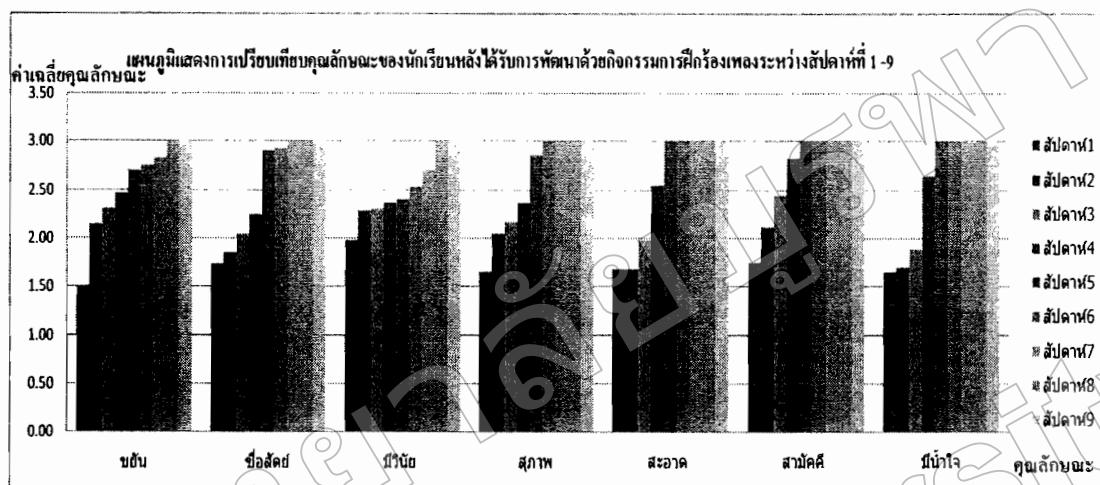
**ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์
ในการรวมของการใช้กิจกรรมฝึกร้องเพลงสามารถแสดงพัฒนาการของคุณธรรมทั้ง 7
ประการ ดังตารางที่ 33**

ตารางที่ 33 แสดงผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการพัฒนาคุณลักษณะด้วยกิจกรรมการฝึกร้องเพลง ระหว่างสัปดาห์ที่ 1 - 9

สัปดาห์	ขียน	ซื่อสัตย์	มีวินัย	สุภาพ	สะอาด	สามัคคี	มีน้ำใจ
สัปดาห์1	1.50	1.73	1.98	1.65	1.68	1.75	1.65
สัปดาห์2	2.14	1.85	2.28	2.05	1.68	2.12	1.70
สัปดาห์3	2.31	2.05	2.30	2.17	1.98	2.45	1.88
สัปดาห์4	2.46	2.25	2.37	2.37	2.55	2.82	2.65
สัปดาห์5	2.70	2.90	2.40	2.85	3.00	3.00	3.00
สัปดาห์6	2.75	2.92	2.53	3.00	3.00	3.00	3.00
สัปดาห์7	2.82	3.00	2.70	3.00	3.00	3.00	3.00
สัปดาห์8	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
สัปดาห์9	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
รวมเฉลี่ย	2.52	2.52	2.51	2.56	2.54	2.68	2.54
ระดับคุณลักษณะ	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี

จากตารางที่ 33 ผลจากที่นักเรียนได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วยกิจกรรมฝึกการร้องเพลง พบร่วมกันว่า กิจกรรมการฝึกร้องเพลงสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความสามัคคีได้มากที่สุด เป็นอันดับ 1 และสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความมีวินัยได้น้อยที่สุด เป็นอันดับที่ 7 ต่างจากความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความขยัน pragmacy ในระดับมากที่สุด อยู่ในอันดับ 1 และมี

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความสะอาด ปราศจาก
อุญหานะดับมาก อุญหานะดับ 7

ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักเรียนหลังได้รับการพัฒนาด้วยกิจกรรมการฝึกห้องเพลง ระหว่างสัปดาห์ที่ 1 - 9

จากการที่ 4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ในแต่ละด้านหลังได้รับการพัฒนาด้วยกิจกรรมการฝึกห้องเพลง พนวจ การพัฒนาคุณลักษณะในทุกด้านของแต่ละสัปดาห์มีพัฒนาการการพัฒนาคุณลักษณะดีขึ้นเรื่อยๆ จนถึงระดับดี

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการพัฒนาด้วยกิจกรรมการฝึกห้องเพลงในรอบที่ 1 ทั้ง 7 ด้าน เป็นรายพฤติกรรมบ่งชี้ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) นำเสนอข้อมูลในรูปของตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 แหล่งกำเนิดเชื้อ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินคุณภาพที่พึงประสงค์ ของกลุ่มตัวอย่าง ในเมืองต่อตัวบานพัฒนาระบบ

၁၅၈

จากตารางที่ 34 พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างหลังจากได้รับการพัฒนาด้วยกิจกรรมการฝึกซ้อมเพลงในรอบที่ 1 ดังนี้

ด้านความขยัน ในภาพรวมทั้ง 7 พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมบ่งชี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 การมาฝึกซ้อม อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 มีความกระตือรือร้น ตื่นตัวและสม่ำเสมอในการฝึก อยู่ในระดับพอใช้

ด้านความซื่อสัตย์ ในภาพรวมทั้ง 5 พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมบ่งชี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 ไม่หยิบลิงของ ๆ ผู้อื่นมาเป็นของตน อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 ไม่พูดโกหก ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา อยู่ในระดับพอใช้

ด้านความมีวินัย ในภาพรวมทั้ง 5 พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมบ่งชี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เสร็จตามเวลาที่กำหนด อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 จัดเตรียมและเก็บอุปกรณ์การฝึกก่อนการฝึกซ้อม อยู่ในระดับพอใช้

ด้านความสุภาพ ในภาพรวมทั้ง 5 พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมบ่งชี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 3 มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับฟังคำวิจารณ์หรือติดใจครู่และเพื่อน อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 ไม่พูดจาหยาบคาย อยู่ในระดับพอใช้

ด้านความสะอาด ในภาพรวมทั้ง 5 พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมบ่งชี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 มีปฏิสัมพันธ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อนร่วมฝึก อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 รักษาอุปกรณ์การฝึกให้สะอาด อยู่ในระดับพอใช้

ด้านความสามัคคี ในภาพรวมทั้ง 5 พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมบ่งชี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 รู้จักปรับตัว เพื่อยู่ร่วมกันอย่างสันติ อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี อยู่ในระดับดี

ด้านความมีน้ำใจ ในภาพรวมทั้ง 5 พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมบ่งชี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 4 แบ่งปันและเสียสละให้กับเพื่อนและครู และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ 5 เข้าใจเห็นใจ

เพื่อน และแสดงความห่วงใย เมื่อทราบว่าผู้อื่นเดือดร้อนอยู่ในระดับตี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ที่ 2 ช่วยจัดเตรียม ช่วยเก็บอุปกรณ์และคุ้มครองสถานที่ฝึก อยู่ในระดับพอใช้

ข้อสรุปผลการดำเนินกิจกรรมจากสถานการณ์จริง

จากการนำแผนการประยุกต์ใช้กิจกรรมทางคนครีมดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน สรุปได้ ดังนี้

พฤติกรรมทั่วไป จากการสังเกต พบว่า นักเรียนต้องใช้ความพยายามและความอดทนในการฝึกเป็นอย่างมาก ซึ่งอาจเป็นພรายนักเรียนไม่เคยได้รับการฝึกในลักษณะเช่นนี้มาก่อน ในวันที่สองของสัปดาห์แรกจะสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนว่า นักเรียนบางคนแสดงพฤติกรรมที่ไม่อ่อนโยน ไม่ดีใจ ไม่ทุ่มเท ขาดความอดทน อีกทั้งไม่มีการเตรียมความพร้อมที่จะฝึกกิจกรรม ครูผู้ฝึกต้องจัดเตรียมทั้งสถานที่และอุปกรณ์การฝึกด้วยตนเอง แม้จะได้แจงไปแล้วว่า ให้นักเรียนมาถือเวลาและช่วยกันจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์การฝึก ขณะฝึกก็จะเอาเปรียบกัน อีกทั้งพูดจาไม่สุภาพ ส่งผลให้ครูผู้ฝึกต้องปรับแผนการฝึกและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อจากนั้นเมื่อฝึกไปในวันที่สามและวันต่อ ๆ มา นักเรียนเริ่มมีการพัฒนาพฤติกรรมที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในวันที่เป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์ จะสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นซึ่งกันอย่างพร้อมเพรียง แม้ว่าจะเป็นวันหยุด นอกจากนี้นักเรียนกล่าวว่าทักษะและความสามารถในการพัฒนาตัวเอง ต่อจากนั้นเมื่อฝึกไปในวันที่สามและวันต่อ ๆ มา นักเรียนเริ่มมีการพัฒนาพฤติกรรมที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในวันที่เป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์ จะสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นซึ่งกันอย่างพร้อมเพรียง แม้ว่าจะเป็นวันหยุด นอกจากนี้นักเรียนกล่าวว่าทักษะและความสามารถในการพัฒนาตัวเอง ต่อจากนั้นเมื่อฝึกไปในวันที่สามและวันต่อ ๆ มา นักเรียนเริ่มมีการพัฒนาพฤติกรรมที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในวันที่เป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์ จะสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ นอกจากนี้ในขณะที่นักเรียนอยู่ร่วมกัน ไม่มีสิ่งของของนักเรียนคนใดหาย เลย แต่ในขณะเดียวกันด้วยสภาพบริบทและความเป็นไปของสถานการณ์ต่าง ๆ ในสัปดาห์นี้ ๆ เช่น ฝนตก สภาพร่างกายของนักเรียนไม่พร้อม ติดพันกับภาระด้านการเรียน มีภาระต้องช่วยงานที่บ้านหรือติดกิจกรรมของโรงเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ลดลงบ้างแต่ไม่มาก โดยภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ

จุดเด่น เนื่องจากกิจกรรมการฝึกได้วางแผนการพัฒนาไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ทุกวันเป็นเวลาอย่างน้อย 3 เดือน ส่งผลให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง

รู้จักบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตน รู้จักการปฏิบัติต่อผู้อื่น รู้จักควบคุมตนเองสามารถแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์กับผู้อื่น รวมทั้งการยอมรับและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ราบรื่นรวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีมได้ รู้จักเสียสละและแบ่งปัน ไม่มีเวลาไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดี นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และครูผู้ฝึกได้รับความไว้วางใจจากนักเรียน

ขุดคื้อย 1) กลุ่มเป้าหมายมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มาพัฒนา บางคนไม่มีใจรักและไม่มีพรสวรรค์ทางด้านศิลปะเนื่องจากการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา คัดเลือกจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ 1 จาก 3 ระดับ คือ ระดับ 1 ปรับปรุง ระดับ 2 ปานกลาง ระดับ 3 ดี ในปีการศึกษา 2552 ซึ่งนักเรียนกลุ่มเป้าหมายบางคนขาดพรสวรรค์และไม่มีใจรักในการร้องเพลง ไม่ชอบแสดงออก ทำให้นักเรียนฝึกกิจกรรมได้ช้า เกิดความเบื่อหน่าย ส่งผลให้คุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาเป็นไปได้ช้า นักเรียนบางคนมีพรสวรรค์และรักในการร้องเพลง อีกทั้งชอบการแสดงออก ทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้ฝึกกิจกรรมได้เร็ว ตั้งใจฝึกและมีความสุขในการที่ได้ฝึก ส่งผลให้คุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาเป็นไปได้ด้วยดี ด้วยปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้การปรับแผนการฝึกกิจกรรมต้องปรับให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม เพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างและในขณะเดียวกันสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไปได้ด้วยดี 2) กิจกรรมต้องใช้ความต่อเนื่องและสม่ำเสมอในการฝึก กล่าวคือ การที่จะพัฒนาคนให้เกิดคุณลักษณะที่ดีควรได้รับการฝึกอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ แต่จากการฝึกกิจกรรม พบร่วม บรรยายกาศและสภาพแวดล้อมในบางวันไม่พร้อมให้นักเรียนฝึก เช่น บางวันฝนตก บางวันนักเรียนมีภาระบ้านต้องกลับบ้านเร็ว บางวันนักเรียนต้องทำกิจกรรมของโรงเรียน บางวันนักเรียนติดพันกับการค้านการเรียนของตนเอง ส่งผลให้การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ขาดความต่อเนื่อง

จากการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีค่าระดับตั้งแต่ พ้อใช้ จนไป ตามเกณฑ์ความพึงพอใจที่ได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงทำการพัฒนาเพียงรอบเดียว อย่างไรก็ตาม เพื่อปิดจุดอ่อนของว่างและเติมเต็มในส่วนที่ขาดจากการที่ได้ฝึกกิจกรรมทางคุณตระ ผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรมค่าย “สีบ้านคุณธรรม سانฟิน เยาวชนคนรักเสียงเพลง” เป็นเวลา 1 วัน ณ รีสอร์ทหาดมุกเก้า

ผลการดำเนินกิจกรรมค่าย “สีบ้านคุณธรรม سانฟินเยาวชนคนรักเสียงเพลง”

หลังจากนักเรียนได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการฝึกกิจกรรมทางคุณตระ เสร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมค่าย “สีบ้านคุณธรรม سانฟินเยาวชนคนรักเสียงเพลง” เป็นเวลา 1 วัน เพื่อปิดจุดอ่อนของว่างและเติมเต็มในส่วนที่ขาดจากการที่ได้ฝึก

กิจกรรมทางคนดี โดยกิจกรรมในค่ายประกอบด้วย กิจกรรมสร้างสัมพันธภาพ กิจกรรมสันทนาการ กิจกรรมการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ฝึกร้องเพลง และกิจกรรมการปิดค่าย ผลที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยได้พบปรากฏการณ์ของการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในค่าย “สืบสานคุณธรรม سانฝันเยาวชนคนรักเสียงเพลง” ดังนี้

พฤติกรรมทั่วไป จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักเรียนกลุ่มน้ำหมาหยอก คนมาตรงตามเวลาอันดับหมายด้วยชุดแต่งกายที่เหมาะสมกับบุคคล เวลา สถานที่ และกิจกรรมการฝึก เมื่อ นักเรียนมาถึงค่าย นักเรียนกล่าวทักทายและแสดงความเคารพครูและบุคคลที่มาร่วมจัดกิจกรรม อย่างมีสัมมาคาระ อีกทั้งจัดวางห้องเท้าอย่างเป็นระเบียบ โดยที่ไม่ครุ่นต้องแนะนำ เมื่อนักเรียนเริ่มปฏิบัติกิจกรรมการสร้างสัมพันธภาพ นักเรียนทุกคนร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความเอื้ออาทร รู้จักถือยที่ถือยาศักดิ์ แบ่งปันอุปกรณ์ เมื่อเพื่อนไม่มี รู้จักปรับตัวอีกทั้งให้ความสนใจสนับสนุนกับเพื่อนทุกคนอย่างสุภาพ ไม่มีการแบ่งกลุ่ม เพื่อน จากนั้นนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมสันทนาการด้วยความพร้อมเพรียง ช่วยกันออกเสียงร้องเพลงสูงคุณธรรมด้วยเสียงที่ดังฟังชัด ขณะร้องเพลงทุกคนมีความสุข ไม่มีการเอาเปรียบกัน กล้าแสดงออก จากนั้นนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ นักเรียนให้ความกระตือรือร้น สนใจ ตั้งใจฟังครู่อธินาย ปฏิบัติกิจกรรมตามระเบียบข้อตกลงของการปฏิบัติ กิจกรรม มีวินัยในเรื่องของเวลา โดยมีการควบคุมจากครูบังเล็กน้อย หลังจากเสร็จการปฏิบัติ กิจกรรมนักเรียนช่วยกันและทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยการแนะนำของครูเพียงครั้งเดียว เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารกลางวัน นักเรียนเข้าแถวตักอาหารด้วยความเป็นระเบียบ รู้จักช่วยเหลือเพื่อนในการหิวข้อน ชาม ขณะรับประทานอาหารไม่พูดจาเสียงดัง รับประทานอาหารหมด โดยได้รับการแนะนำจากครูก่อนรับประทานอาหารว่าให้นักเรียนตักอาหารแต่พออิ่ม ไม่อิ่มก็มาตักเพิ่ม นักเรียนเชื่อฟังและปฏิบัติตาม จากนั้นให้นักเรียนพักผ่อนตามอัธยาศัย ก่อนเข้ารับการปฏิบัติกิจกรรมในช่วงบ่ายมีนักเรียนมากจากครูไปให้เพื่อนร่วมค่าย ซึ่งมีอาการป่วยห้อง เป็นการแสดงถึงความห่วงใย เท็นใจเมื่อเพื่อนไม่สบาย จากนั้นเริ่มกิจกรรมช่วงบ่าย ด้วยการปฏิบัติกิจกรรมการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ ในหัวข้อการต่อเพลง โดยเพลงที่นำมาให้นักเรียนฝึกได้แก่ เพลงเพื่อความด่วนนั้น นักเรียนทุกคนร่วมปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ตั้งใจ ช่วยแนะนำกันและกันในขณะฝึกต่อเพลง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาร้องเพลง ที่ได้ฝึกไว้บนเวที สังเกตว่า นักเรียนมีการเกี่ยงกันออกมารีบตัวแทน แต่ในที่สุดก็มีนักเรียนที่เสียสละออกมาร้องเพลงบนเวทีเป็นตัวแทนของกลุ่ม และเมื่อถึงเวลาปิดกิจกรรมด้วยการเลือกขวัญใจเยาวชนค่าย สังเกตเห็นได้ว่านักเรียนเปิดใจรับเสียง และยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน

ให้ความร่วมมือช่วยกันเลือกขวัญใจเยาวชนค่ายอย่างสันติ และร่วมแสดงความยินดีกับเพื่อนที่ได้รับรางวัล หลังจากปิดกิจกรรมค่าย นักเรียนช่วยครุและทีมงานในการจัดเก็บอุปกรณ์ จากนั้นกล่าวลาครุอย่างมีสัมมาคาระ

